

Bilaga 2

Förslag till program för ESF+ i Sverige

BILAGA V

Mall för program som får stöd från Eruf (målet Investering för sysselsättning och tillväxt), ESF+, Sammanhållningsfonden, FRO och EHFVF – artikel 21.3

CCI	
Namn på engelska	[255] ¹
Namn på landets språk	Nationellt program för Europeiska socialfonden+ 2021–2027
Version	
Första året	[4]
Sista året	[4]
Stödberättigande från och med	
Stödberättigande till och med	
Kommissionens beslut nummer	
Datum för kommissionens beslut	
Medlemsstatens beslut om ändring nummer	
Medlemsstatens beslut om ändring, datum för ikraftträdande	
Överföring av mindre betydelse (artikel 24.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	Ja/Nej
Nuts-regioner som omfattas av programmet (ej tillämpligt för EHFVF)	
Berörd fond eller berörda fonder	☐ Eruf
	☐ Sammanhållningsfonden
	☒ ESF+
	☐ FRO
	☐ EHFVF
Program	☐ endast inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt för de yttersta randområdena

¹ Numren inom hakparenteser avser antal tecken utan mellanslag.

1. Programstrategi: viktigaste utvecklingsutmaningar och politiska åtgärder¹

Referens: artikel 22.3 a i–viii och x och 22.3 b i förordning (EU) .../...⁺ (*förordningen om gemensamma bestämmelser*)

¹ För program som endast stöder det specifika mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen behöver beskrivningen av programstrategin inte avse utmaningarna i artikel 22.3 a i, ii och vi i förordningen om gemensamma bestämmelser.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i detta dokument (ST 6674/21).

Ekonomiska, sociala och territoriella skillnader

För att möta framtida möjligheter utifrån teknik, miljöansvar och demografi behöver arbetsmarknaden anpassa sig efter de nya förutsättningarna. Strukturomvandlingar ställer krav på arbetskraftens omställningsförmåga och på förutsättningar för individens omställning.

Digitalisering, automatisering och den gröna omställningen påverkar varu- och tjänsteproduktionen. Det går inte helt att förutse vilka kompetenser som behövs på den sikt som det sjuåriga programmet för ESF+ sträcker sig, men inom flera branscher råder brist på kompetens.

Decennierna innan 00-talet växte Sveriges befolkning långsamt. Därefter har befolkningen ökat snabbare. Under perioden 2004–2017 ökade befolkningen från 9 till 10 miljoner, där ökningen i slutet av perioden till stor del kommer från ökad invandring. Befolkningen beräknas öka till 11 miljoner 2034.

Befolkningsökningen förväntas framöver vara ojämn mellan generationer och svagare i yrkesverksamma åldrar jämfört med befolkningen som helhet. Från 2020 till 2030 förväntas andelen i åldern 16–64 minska från ca 61,1 procent till ungefär 60,8 procent, samtidigt förväntas andelen 80 år eller äldre öka från 5,2 till 7,4 procent. Detta ökar försörjningsbördan bland de sysselsatta. En väg att finansiera de ökade kostnaderna är att människor arbetar mer och/eller längre. Riksdagen har beslutat att införa riktålder som föreslås styra de pensionsrelaterade åldersgränserna från 2026 då riktåldern är fastställd till 67 år, vilket exempelvis innebär en höjning av åldersgränsen för garantipension som varit 65 år.

Variationerna är stora mellan och inom regionerna. Gles- och landsbygdskommuner tappar i befolkningstillväxt medan storstadskommuner ökar.

Segregationen finns inom utbildning, boende och arbetsmarknad. De olika områdena hänger nära samman och påverkar varandra. I områden med socioekonomiska utmaningar är arbetslösheten oftast högre än genomsnittet, en betydlig lägre andel kvinnor är sysselsatta och en majoritet av befolkningen utgörs ofta av individer med utländsk bakgrund.

Barns förutsättningar ser olika ut bl.a. beroende på var de bor och familjens ekonomiska situation. Av antalet unga individer (0–19 år) som lever i hushåll som löper risk att hamna i fattigdom eller social exkludering återfinns det största antalet i storstadsregionerna och dess kommuner. Unga individer som lever i ekonomisk utsatthet är i mindre utsträckning delaktiga i samhället, lever under osäkra boendeförhållanden samt tenderar att ha sämre betyg i skolan jämfört med genomsnittet i landet. Barn som växer upp i ekonomisk utsatthet har därmed sämre förutsättningar vad det gäller god hälsa, meningsfull fritid, social gemenskap och en lyckad skolgång. Ett hållbart arbetsliv handlar om en god arbetsmiljö, tillgång till kompetensutveckling, att förebygga arbetsrelaterad ohälsa, minska sjukfrånvaron och att förhindra skador till följd av arbete. Diskriminering är ett hinder för en väl fungerande arbetsmarknad och tillväxt, då kompetens och resurser inte tas tillvara.

Aktiviteten i svensk ekonomi minskade kraftigt under inledningen av pandemin. Sedan sommaren 2020 har svensk ekonomi återhämtat sig relativt snabbt och BNP är nu tillbaka på förkrisnivå, men BNP är alltså lägre än vad den skulle ha varit om pandemin aldrig hade inträffat. Samtidigt som BNP föll ökade arbetslösheten snabbt. Situationen på arbetsmarknaden har sedan dess förbättrats i takt med ekonomins återhämtning men läget är fortsatt allvarligt med en arbetslöshet som är tydligt högre än normalt och en långtidsarbetslöshet som har ökat. Regeringens samlade bedömning är att återhämtningen i ekonomin kommer fortsätta. Svensk ekonomi bedöms befinna sig i en lågkonjunktur 2021 som balanseras 2022.

Marknadsmisslyckanden, investeringsbehov och komplementaritet med andra former av stöd

Arbete är den viktigaste förutsättningen för egen försörjning och etablering i samhället för personer i yrkesverksam ålder och för deras barn. Hög sysselsättning är också grunden för den gemensamma välfärden. Sverige hade före pandemin den högsta sysselsättningsgraden på över 25 år.

Initialt under pandemin ökade antalet varslade. Inflödet till arbetslöshet var störst bland unga 15–24 år. I Sverige och internationellt har krisen medfört hög arbetslöshet, samtidigt som det råder brist på kompetens i vissa branscher.

Inkomstskillnaderna mellan dem som har högst respektive lägst inkomster har under de senaste tio åren ökat, samtidigt som realinkomsterna ökat i samtliga grupper. Den absoluta fattigdomen har minskat och i Sverige är andelen absolut fattiga lägst i EU. Den relativa fattigdomen har dock ökat något under de senaste tio åren. Andelen personer som uppbär försörjningsstöd har minskat men det utbetalda biståndsbeloppet har ökat något under perioden 2010–2019. År 2019 hade Sverige ca 2,3 miljoner individer i åldrarna 0–19 år. Antalet barn och unga som levde i hushåll som definieras ha låg ekonomisk standard var 469 000 individer, vilket motsvarar ca 20 procent. Av dessa barn och unga lever många i områden med socioekonomiska utmaningar. Sverige har omfattande nationellt finansierade insatser riktade till barn och ungdomar. Vissa av dem är generella såsom barnbidrag, offentligt finansierade förskolor från ca ett år och fri lunch i grundskolan samt gratis läkarvård, tandvård och medicin. Andra insatser är riktade till ekonomiskt utsatta individer och familjer i form av t.ex. bostadsbidrag och försörjningsstöd. Med insatser genom ESF+ kan de nationella insatserna kompletteras och insatserna via ESF+ ge mervärde.

Bostadssituation, födelseland och funktionsnedsättning kan påverka om individer hamnar i ekonomisk utsatthet. Arbetslösheten är hög inom vissa grupper och arbetssökande saknar ofta den kompetens som arbetsgivarna efterfrågar. Tre av fyra individer som är inskrivna som arbetslösa hos Arbetsförmedlingen har antingen högst förgymnasial utbildning, funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga, är utomeuropeiskt födda och/eller är 55 år eller äldre. Bland långtidsarbetslösa dvs. inskrivna vid Arbetsförmedlingen minst 12 månader utan arbete, tillhör nio av tio individer någon av dessa grupper.

Etableringsåldern på arbetsmarknaden har höjts över tid från runt 20 år under 1980-talet till runt 29 år de senaste åren, bl.a. då fler studerar längre. År 2020 var antalet unga som varken arbetar eller studerar (NEET) 74 800 personer eller 6,5 procent i åldern 15–24 år.

Bland utrikes födda har etableringen på arbetsmarknaden generellt förbättrats sedan 2010. Drygt 52 procent av de som kom till Sverige 2015 förvärvsarbetade efter fyra år. Motsvarande siffra för de som kom 2010 var knappt 27 procent. Andelen sysselsatta utrikes födda män är högre än andelen sysselsatta utrikes födda kvinnor men skillnaderna mellan könen minskar med vistelsetiden i Sverige. Pandemin har påverkat arbetsmarknaden och medför ett ökat antal arbetssökande som tidigare har haft en relativt god ställning på arbetsmarknaden jämfört med de som var arbetslösa redan före pandemin, men också försämrade möjligheter för personer som redan tidigare hade svårt att konkurrera om jobben. Unga utan etablering på arbetsmarknaden och utan fullföljd gymnasieutbildning är en särskild riskgrupp.

Sverige har en jobbgaranti för ungdomar 16–24 år som varit arbetslösa i 90 dagar som syftar till att erbjuda ungdomar särskilda arbetsmarknadspolitiska insatser för att de ska få arbete eller utbildning så snabbt som möjligt. Sverige har även en jobb- och utvecklingsgaranti för långtidsarbetslösa över 25 år som syftar till att erbjuda personer som varit arbetslösa under lång tid individuellt utformade insatser för att de så snabbt som möjligt ska få arbete. Kommunerna har ett aktivitetsansvar för ungdomar. Insatser för ungdomar är möjligt inom samtliga programområden och specifika mål. ESF+ kompletterar på så sätt nationell politik och bidrar därmed till den europeiska ungdomsgarantin.

Våren 2020 var 84 procent av pojkarna och 87 procent av flickorna behöriga till något av gymnasieskolans nationella program. Skillnader i resultat mellan skolor har ökat över tid där socioekonomiska skillnader har betydelse för resultaten. Andelen obehöriga till nationella program i gymnasieskolan har ökat då det stora antalet nyanlända elever som har börjat i svensk skola under grundskolans senare årskurser har haft sämre förutsättningar att uppnå behörighet. Av samtliga gymnasiestuderande fullföljde 70 procent av kvinnorna och 63 procent av männen sina gymnasiestudier inom tre år.

Individer som inte har fullföljd gymnasieutbildning, har en funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga, är utomeuropeiskt född och/eller 55 år eller äldre kan ha svårare med in- och återinträde på arbetsmarknaden. ESF+ kan bidra till att förkorta arbetslösheten och förenkla möjligheten till varaktigt arbete genom insatser direkt till individer, likväl som mer strukturbyggande insatser till aktörer. Insatser i ESF+ bör inte begränsas enbart till

långtidsarbetslösa, utan även kunna ges i ett tidigt skede till individer som riskerar långtidsarbetslöshet.

Kompetensutveckling av anställda bidrar till att individer kan stärka eller behålla sin ställning på arbetsmarknaden och till att skapa rörlighet på arbetsmarknaden. Därför finns möjligheter till kompetensutveckling inom yrket eller för omställning. Den kommunala vuxenutbildningen och folkbildningen ger möjlighet till kompetensutveckling för att stärka sin ställning på arbetsmarknaden och yrkeshögskolan svarar direkt mot arbetsmarknadens behov av kompetens.

Arbetsstillfällena försvinner vid en nedgång i ekonomin och kompetenskraven för de nya arbetsstillfällena som tillkommer är generellt högre. Många yrkesverksamma har kort formell utbildning, men tydlig reell kompetens till följd av lång yrkeserfarenhet. Individer är därför i behov av kompetensutveckling och validering för omställning. Det formella utbildningssystemet har fått en allt viktigare roll för etableringen i arbetslivet. Tillgången till kompetensutveckling varierar dock stort mellan yrkesområden och branscher.

Digitalisering, automatisering och grön omställning är strukturomvandlingar som påverkar samhället och arbetsmarknaden i grunden. Konsekvenserna av pandemin har potential att accelerera strukturomvandlingar och delar av arbetskraften kommer troligen behöva utveckla nya kompetenser och hitta nya roller i arbetslivet hos nuvarande eller nya arbetsgivare. I ett sådant scenario kommer en väl fungerande kompetensutveckling/omställningsorganisation vara viktig för att hjälpa personer vidare i arbetslivet samt för att hjälpa företag som efterfrågar arbetskraft. Det är även betydelsefullt att främja det livslånga lärandet med insatser på alla nivåer. I Sverige finns offentligt finansierad utbildning på gymnasial och eftergymnasial nivå som tillhandahåller utbildningar i bristyrken. Det finns dock fortsatt behov av att utveckla utbildningssystemet till exempel när det gäller planering och dimensionering av utbildningsutbudet, studiefinansiering för omställning av anställda och tillgången till vägledning och validering. Det finns även behov av att anpassa utbildningsutbudet efter behoven som uppstår i arbetslivet med anledning av strukturomvandlingen.

Arbetsmarknadspolitiken ska bidra till en väl fungerande arbetsmarknad. En del i att uppnå det är att den arbetsmarknadspolitiska verksamheten på ett effektivt sätt behöver kunna ge stöd till arbetssökande att komma i arbete och möjliggöra för arbetsgivare att hitta rätt kompetens. Arbetsförmedlingen och den arbetsmarknadspolitiska verksamheten reformeras för närvarande. Arbetsförmedlingen ska fortsatt ha myndighetsansvaret för arbetsmarknadspolitiken, men matchande och rustande insatser ska i huvudsak utföras av fristående aktörer. Fristående aktörer upphandlas i konkurrens av Arbetsförmedlingen för att leverera förmedlingsinsatser och kan även komma att erbjudas i ett valfritetssystem där aktörer kan ingå utifrån fastställda kriterier. Fristående aktörer kan t.ex. vara företag, idéburna aktörer eller kommuner. Det ska även i den reformerade verksamheten finnas en bredd av arbetsmarknadspolitiska insatser för att svara mot varierande behov hos arbetssökande och arbetsgivare. Arbetsförmedlingens samverkan med andra aktörer på nationell, regional och lokal nivå kommer fortsatt att vara central för genomförandet av det arbetsmarknadspolitiska uppdraget. Arbetsförmedlingen behöver fortsatt ha en aktiv roll, även lokalt, i att utforma, samordna och anvisa sökande till sådana insatser när det är arbetsmarknadspolitiskt motiverat. Arbetsförmedlingen är en central aktör för genomförandet av ESF+ och programmet har därför utformats så att det ger möjligheter till insatser även i den reformerade verksamheten, dels via insatser som utförs av fristående aktörer inom programområde B, dels via socialfundsprojekt inom övriga programområden.

ESF+ kompletterar:

-Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Faciliteten för återhämtning och resiliens och Fonden för rättvis omställning framför allt genom insatser för kompetensutveckling.

Exempelvis kan ESF+ finansiera kompetensutvecklingsinsatser för att underlätta företagens kompetensförsörjning.

-Brexitjusteringsreserven med insatser framför allt inom kompetensutveckling och kompetensförsörjning för sektorer som har drabbats av negativa konsekvenser av Brexit.

-React-EU genom att fonderna riktar sig till olika målgrupper, där ESF+ i riktas mot de som står längre från arbetsmarknaden och React-EU riktas till de som har blivit arbetslösa till följd av pandemin.

-Asyl-, migrations-, och integrationsfonden (AMIF) när det gäller integrationsåtgärder – språkutbildning, samhällsorientering och arbetsförberedande åtgärder. AMIF kan genomföra insatser tidigt i integrationsprocessen för utrikes födda medan ESF+ har ett mer långsiktigt perspektiv.

-Erasmus och Europeiska solidaritetskåren vid transnationell samverkan. Synergier mellan programmen kan handla om att främja mobilitet i utbildningssyfte för elever med sämre förutsättningar eller att delta i volontäraktiviteter, strategiska partnerskap, ungdomsutbyten och kompetensutveckling för personer som arbetar med unga.

Fondsamverkan är viktig för att möjliggöra att synergier tillvaratas i genomförandet.

Utmaningar som identifierats i relevanta landspecifika rekommendationer och andra relevanta rekommendationer från unionen till medlemsstaten

Kommissionen lämnade i mars 2019 sin landrapport för Sverige med investeringsriktlinjer för ESF+ avseende perioden 2021–2027. Landrapporten pekar på behov av investeringar för att förbättra utbildningssystemens ändamålsenlighet och arbetsmarknadsrelevans, främja livslångt lärande, särskilt flexibla möjligheter till kompetenshöjning och omskolning, med beaktande av digitala färdigheter, bättre förutse förändringar och nya krav på kompetens, underlätta karriärövergångar och främja yrkesmässig rörlighet. Kommissionen anser att ESF+ bl.a. ska skapa synergier med Erasmusprogrammet. ESF+ innehåller därför möjlighet till insatser inom samtliga dessa områden inom framför allt programområde A, på såväl individ- som organisations- och strukturnivå. I landrapporten lyfter kommissionen även behov av investeringar för att stödja integration av utrikes födda, främja aktiv inkludering och förbättra mindre gynnade personers anställbarhet. Kommissionen nämner målgrupper som står långt från arbetsmarknaden, bl.a. vuxna och unga med kort utbildning, personer med funktionsnedsättning och tredjelandsmedborgare. I investeringsriktlinjerna lyfter kommissionen också fram bl.a. social innovation, försöksverksamhet och behov av samverkan

mellan olika aktörer. ESF+ inriktas mot kostnadseffektiva insatser där behoven är som störst och innehåller insatser för målgrupper som kommissionen lyfter fram.

Kommissionens landrapport följdes i juli 2019 av rådets rekommendationer till Sverige. Rekommendationernas primära relevans för ESF+ rör investeringar i individers utbildning och kompetens. Det råder arbetskraftsbrist i vissa sektorer och samtidigt pågår strukturomvandlingar med digitalisering, automatisering och grön omställning. För att möta behovet av kompetens och ge individer möjlighet till omställning och fortsatt sysselsättning innehåller ESF+ insatser för kompetensutveckling och utbildning inom programområde A.

Utifrån den typ av insatser som ESF+ innehåller bedöms programmets insatser inte ha någon signifikant negativ miljöpåverkan och därmed vara kompatibla med principerna i DNSH (do no significant harm).

Utmaningar i fråga om administrativ kapacitet och styrning

Under de kommande åren kommer det att pågå parallell projektverksamhet avseende React-EU och ESF+. Under perioden 2021–2023 kommer Svenska ESF-rådet och projektägare att hantera socialfondsmedel parallellt. Parallell hantering förutsätter en väl fungerande förvaltningsmodell för att t.ex. säkerställa att dubbelfinansiering inte ska förekomma.

Lärdomar från tidigare program

Effektutvärderingen av socialfondsprogrammet för 2014–2020 visar att programmet har bidragit till att en stor mängd arbetstagare har erbjudits kompetensutveckling och att deltagande arbetsplatser till viss del har utvecklat arbetsplatslärande och nya samverkansrelationer. Effektanalyser visar stöd för att deltagare i projekt har en starkare löneinkomstutveckling jämfört med en kontrollgrupp, framför allt för inrikes födda kvinnor. Det är däremot svårare att belägga effekter för arbetsplatserna. För övergång till utbildning nås samtliga mål, men målen för deltagare till arbete nås inte. Programmets insatser har bidragit till positiva effekter på individnivå genom intensiva och individanpassade åtgärder. Effekterna på organisationsnivå av bl.a. metodutveckling och samverkan inom projekten är dock mer begränsade och osäkra. Utvärderingen visar att programmets mål och insatser är

relevanta mot bakgrund av behoven och kompletterar utbudet inom ordinarie verksamheter. Men samtidigt finns det behov av utvecklingsarbete, exempelvis avseende metoder för att möta behoven hos målgrupperna och organisationerna. Eftersom socialfonden genomförs i tidsbegränsade projekt är det viktigt att tillvarata de metoder och kunskaper som olika projekt leder fram till. ESF+ möjliggör i större utsträckning än tidigare program insatser på organisations- och strukturnivå för att tillvarata effekter på bl.a. metodutveckling och samverkan.

Utvärderingen av genomförandeorganisationen för ESI-fonderna tar sin utgångspunkt i de övergripande prioriteringarna för fonderna som Sverige valt. Slutsatser och rekommendationer var att:

- Fondernas program genomförs till stor del på ett välfungerande sätt givet förutsättningarna.
- Behov av tydlighet och samsyn om vilka effekter programmen förväntas nå, och hur målen ska nås.
- Behov av tydligare styrning och prioritering mellan olika former och medel för att styra fonderna. Behov av att förtydliga vad som ska samordnas mellan fonderna och i vilket syfte.
- Behov av att utveckla strategier för samverkan mellan nyckelaktörer.

För att skapa tydlighet om sambandet mellan aktiviteter, utfall, resultat och effekter i ESF+ har en programteori tagits fram som ligger till grund för strukturen för programförslaget.

I utvärderingen av sysselsättningsinitiativet för unga dras slutsatsen att satsningen i stor utsträckning nått målgrupperna, har en relevant behovsanalys och har genomförts med god kvalitet. Utvärderingen visar på positiva effekter för etablering på arbetsmarknaden för deltagare i den regionala delen där en stark mobilisering bland aktörer bidrog till goda resultat. Inkomster och sysselsättning utvecklades positivt för deltagare jämfört med kontrollgruppen.

Arbetsförmedlingens effektutvärdering av sysselsättningsinitiativet för unga pekar på att satsningen haft positiva effekter för kvinnliga deltagare, men inga effekter för manliga deltagare. En förklaring är att kvinnor i högre grad än männen nyttjar det extra stöd som givits

inom projektet. Sysselsättningsinitiativet har också gjort avtryck på organisationsnivå. En del av projekten har beviljats fortsatt finansiering kommunalt.

Programmet för lokalt ledd utveckling med medel från Eruf och ESF har under perioden 2014–2020 finansierat projekt som möter lokala behov och mål inom ESF:s område. Utvärdering av lokalt ledd utveckling visar på att de positiva erfarenheterna inte uppväger de administrativa kostnaderna för att hantera flerfondssatsningen. Även Landsbygdsfonden förväntas ha möjlighet till insatser för social inkludering under perioden 2023–2027.

Den övergripande slutsatsen från utvärderingen av Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead) är att förvaltningen har fungerat väl. ESF-rådet har använt erfarenheter, system och rutiner från förvaltningen av Socialfonden, för att på ett effektivt sätt förvalta Fead. Samtidigt lyfts ett antal utvecklingsområden fram, såsom tydligare styrning från Regeringskansliet, proportionaliteten vad gäller krav på kontroll och förvaltning i relation till fondens storlek samt tydligare definitioner av fondens mål. Erfarenheterna från genomförandet och utvärderingen av Fead har tagits i beaktande inom programområde C.

Makroregionala strategier och havsområdesstrategier, i de fall medlemsstaterna och regionerna deltar i sådana strategier

EU:s strategi för Östersjöregionen syftar till att möta gemensamma utmaningar bland länder kring Östersjön.

Inkludering och integration på arbetsmarknaden krävs för att nå hållbar ekonomisk tillväxt. Länderna runt Östersjön står inför liknande utmaningar avseende åldrande befolkning, kompetensgap, livslångt lärande, övergång mellan utbildning och arbetsliv samt att förmå ungdomar att genomföra sin gymnasieutbildning.

För att samordna samarbetet i transnationella projekt inom ramen för Östersjöstrategin finns ett nätverk för förvaltande myndigheter, Baltic Sea Network. Nätverket samordnar utlysningar inom gemensamma teman samt syftar till att bidra till ömsesidigt lärande. ESF+ möjliggör olika aktörers insatser inom Östersjöstrategin genom projektutlysningar och upphandlingar.

En motivering för utvalda politiska mål, motsvarande prioriteringar, specifika mål och stödformer

Politiskt mål

Programmet för ESF+ ska stödja det politiska målet Ett mer socialt och inkluderande Europa genom genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Åtgärderna inom ESF+ bidrar till genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, framförallt principerna om

- aktiva arbetsmarknadsåtgärder. ESF+ bidrar t.ex. genom socialt inkluderande insatser riktade till individer (från 13 år) långt från arbetsmarknaden för att de ska närma sig arbetsmarknaden, få ett arbete och försörja sig (programområde A och D). ESF+ har rustande och matchande insatser för individer långt från arbetsmarknaden för att dessa ska få ett arbete (programområde B).

- utbildning och livslångt lärande. ESF+ bidrar t.ex. genom insatser för att stärka individers kompetens så att de kan få eller behålla arbete (programområde A), samt

- jämställdhet och lika möjligheter. ESF+ bidra till att främja jämställdheten mellan kvinnor och män (samtliga programområden). ESF+ innehåller insatser riktade till barn för att främja social inkludering (programområde C). ESF+ innehåller insatser för social innovation för att utveckla nya insatser och tillvägagångssätt riktade till individer i social utsatthet (programområde E)

Inriktning

ESF+ i Sverige genomförs i ett nationellt program med en nationell handlingsplan och åtta regionala handlingsplaner.

Programmet för ESF+ innehåller insatser som:

- förstärker och utvecklar den nationella arbetsmarknadspolitiken, förbättrar tillgången till sysselsättning, ökar och bibehåller anställningsbarheten och bidrar till en bättre kompetensförsörjning,
- främjar livslångt lärande,
- ger unga som varken arbetar eller studerar bättre möjligheter att etablera sig i arbets- och samhällslivet,
- främjar integrationen av nyanlända och
- främjar social inkludering.

Inriktningen för programmet är kostnadseffektiva insatser där behoven är som störst. Medlen inom ESF+ ska därmed inriktas där de gör störst nytta i samhället. Insatserna kan utveckla nationell politik, men även genomföras inom områden där EU-finansieringen bidrar till att Sverige kan göra mer för målgruppen genom insatser inom ESF+.

Inriktningen för ESF+ handlar om förstärkande och förebyggande insatser för den enskilde individen samt om insatser som långsiktigt prövar, utvecklar och förstärker metoder m.m. på organisations- respektive strukturnivå.

Genomförandet ska beakta möjligheten till komplementaritet med andra EU-fonder och bidra till relevanta delar inom ramen för Agenda 2030.

Specifika mål

Följande specifika mål är valda för det svenska programmet.

a) Förbättra tillgången till sysselsättning och aktiveringsåtgärder för alla arbetssökande, särskilt unga, och då särskilt via genomförandet av ungdomsgarantin, för långtidsarbetslösa och missgynnade grupper på arbetsmarknaden och personer utanför arbetskraften, liksom via främjande av egenföretagande och den sociala ekonomin.

b) Modernisera arbetsmarknadens institutioner och tjänster för att bedöma och förutse kompetensbehov och säkerställa snabbt och skräddarsytt bistånd och stöd till matchning, övergångar och rörlighet på arbetsmarknaden.

g) Främja livslångt lärande, särskilt flexibla möjligheter till kompetenshöjning och omskolning för alla när det gäller entreprenörfärdigheter och digitala färdigheter, bättre förutse förändringar och nya kompetenskrav utifrån arbetsmarknadens behov, underlätta karriärövergångar och främja yrkesmässig rörlighet.

h) Uppmuntra aktiv inkludering i syfte att främja lika möjligheter, icke diskriminering och aktivt deltagande samt förbättra anställbarheten, särskilt för missgynnade grupper.

l) Främja social integrering av människor som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning, inbegripet de som har det sämst ställt och barn.

Specifika mål g) och h)

Huvuddelen av ESF+ riktas till specifika mål g) och h). Det handlar om insatser direkt till individer, att bygga strukturer och samverkan, attitydpåverkan för att förändra könssegregerade utbildnings- och yrkesval och för att underlätta för individer, som även under god ekonomisk utveckling, saknar reguljärt arbete. Målgruppen är arbetssökande med en svag position på arbetsmarknaden, såsom unga som varken arbetar eller studerar, äldre, personer med funktionsnedsättning, utomeuropeiskt födda och individer som saknar gymnasieutbildning. Insatser inom programmet ska bidra till sysselsättning, tillväxt och ett hållbart arbetsliv både genom att öka möjligheten till arbete eller studier och genom livslångt lärande. Insatser kan riktas brett, från ekonomisk utsatthet samt etablering och återinträde på arbetsmarknaden, till insatser för sysselsatta med framför allt instabil, men även stabil ställning på arbetsmarknaden. Att skapa sysselsättning och möjliggöra etablering kan handla om att genomföra kompetensutveckling av befintlig personal, vilket kan leda till ett yrkesbyte eller att individen avancerar eller specialiserar sig i sitt befintliga yrke. Detta kan i sin tur öppna för rekrytering av dem som står längre ifrån arbetsmarknaden.

Det är angeläget att arbeta med arbetsmarknadsetablering av utrikes födda som ännu inte etablerat sig på arbetsmarknaden. Det kan exempelvis ske genom utbildning, matchning till arbete, praktik, validering, och handledning. Utrikes födda kvinnor har en särskilt svag

position på arbetsmarknaden och för denna grupp är det fortsatt angeläget att göra riktade insatser.

Inom specifikt mål h) ryms även insatser för social innovation. För att möta de utmaningar som identifierats i avsnitt 1 och i de landspecifika rekommendationerna behövs utveckling av social innovation för att hitta nya metoder för att lösa olika samhällsutmaningar, vilket kan innefatta insatser som bidrar till utveckling, test, implementering och spridning av sociala innovationer. Insatser kan göras för individer som befinner sig i eller riskerar att hamna i ekonomisk utsatthet, individer som står utanför arbetsmarknaden på grund av arbetslöshet samt för individer som ännu inte etablerat sig på arbetsmarknaden. Insatser kan även innefatta initiativ eller experimenterande i tidig fas som genom strategisk påverkan och opinionsbildning kan påverka och utveckla rådande strukturer och regelverk.

Specifikt mål a)

En del av fonden kan bara sökas av Arbetsförmedlingen inom specifikt mål a). Arbetsmarknadspolitiken reformeras så att Arbetsförmedlingen i större utsträckning än tidigare ska erbjuda insatser till individer genom fristående aktörer. Programmet ska bidra till att öka övergångarna till arbete eller studier. Insatserna ska syfta till att kvinnor och män som är långt från arbetsmarknaden kommer i arbete eller närmare arbetsmarknaden.

Specifikt mål l)

Inom Fonden för europeiskt bistånd för dem som har det sämst ställt 2014–2020 valde Sverige att använda stödet till social inkludering. På samma sätt har Sverige för ESF+ valt att rikta insatser mot specifikt mål l) i syfte att stödja individer som är ekonomiskt utsatta inom definitionen relativ fattigdom. Egenförsörjning står i fokus, varför åtgärder för ekonomiskt utsatta individer riktas till insatser för att få ett arbete, studier och för att närma sig arbetsmarknaden. ESF+ ska även inkludera barn inom specifikt mål l) för att motverka risken för och mildra konsekvenserna av barnfattigdom. Genom att erbjuda preventiva insatser i form av t.ex. läxhjälp, språkstudier och fritidsaktiviteter i tidig ålder och aktiva åtgärder för ungdomar och vuxna kan ESF+ arbeta brett med social inkludering.

Specifikt mål b)

Specifikt mål b) rör insatser till regionerna Mellersta Norrland samt Övre Norrland som får del av de medel som allokeras till de glesbefolkade regionerna. Deras utmaningar består främst av stora avstånd och låg befolkningstäthet. Det försämrar förutsättningarna för kostnadseffektiv organisering av insatser. Insatser i dessa regioner kan stödja individer i och till arbete som omfattar en relativt sett högre kostnad för stöd per individ jämfört med insatser inom programområde A.

Prioriteringar och stödformer

Programmet stödjer följande prioriteringar, interventionstyper och stödformer.

Programområde A – öka möjligheten till ett inkluderande och hållbart arbetsliv för alla

- Specifikt mål g) och interventionstyp 141 ”Stöd till arbetskraftens rörlighet”.
- Specifikt mål h) och interventionstyp 140 ”Stöd till matchning och övergångar på arbetsmarknaden”.

70,5 procent av fonden tilldelas programområde A. Inom programområde A tilldelas ca 41 procent av medlen till specifikt mål g. Fem procent inom specifikt mål g) är avsatta till sekundärtema ”Bidrag till grön kompetens, gröna jobb och grön ekonomi”. Specifikt mål h) tilldelas ca 59 procent av medlen. Inom specifikt mål h) avsätts minst 25 procent till insatser för social inkludering enligt krav på tematisk koncentration i ESF+-förordningen.

Inom programområdet ska ca 20 procent fördelas nationellt till insatser som bäst lämpar sig att genomföras i mer än en Nuts 2-region (statistiskt jämförbara enheter inom EU) eller har en tydlig nationell prägel. Den övriga delen 80 procent tilldelas de åtta Nuts-2 regionerna. För Nuts 2-regionen Norra Mellansverige allokeras särskilda medel med ca 10 procent av fonden i egenskap av övergångsregion. Om en Nuts 2-region är en övergångsregion fastställs av EU kommissionen via beräkning av regionens BNP per capita i förhållande till genomsnittlig BNP per capita i EU-27.

Programområde B – öka övergångarna till arbete

- Specifikt mål a) och interventionstyp 140 ”Stöd till matchning och övergångar på arbetsmarknaden”,

Till programområde B och specifikt mål a) allokeras 15 procent av fonden till enbart Arbetsförmedlingen.

Programområde C – minska risken för ekonomisk utsatthet

- Specifikt mål l) och interventionstyp 163 ”Främjande av social integration av personer som löper risk för fattigdom eller social utestängning, inklusive dem som har det sämst ställt och barn”.

Programområde C och specifikt mål l) tilldelas tre procent av fonden till insatser för personer som har det sämst ställt enligt krav på tematisk koncentration i ESF+-förordningen. Av dessa är ca 50 procent avsatta till sekundärtema ”Bekämpning av barnfattigdom”. Medlen fördelas på nationell nivå.

Programområde D – öka kapaciteten i den glesa geografien

- Specifikt mål b) och interventionstyp 175 ”De yttersta randområdena: kompensation för eventuella extrakostnader på grund av dålig tillgänglighet och territoriell splittring”.

Programområde D motsvarar 6,5 procent av fonden och riktas till regionerna Mellersta Norrland och Övre Norrland som får del av medel som allokeras till de glesbefolkade regionerna.

Programområde E – social innovation

- Specifikt mål h) och interventionstyp 127 ”Annan social infrastruktur som bidrar till social delaktighet i samhället”.

Programområde E fördelas på nationell nivå med fem procent av fonden till insatser inom social innovation.

Sverige avsätter inte medel för tematisk koncentration inom kapacitetsförstärkning för arbetsmarknadensparter och civilsamhället då landet har uppbyggda organisationer och strukturer. Inom ungdomsarbetslöshet faller inte Sverige inom kriteriet för tematisk koncentration. Sverige har stora nationella åtaganden för att bekämpa ungdomsarbetslöshet som beskrivs ovan. De insatser som finns inom ESF+ är på bredd öppna för ungdomar.

Nationella insatser inom programområde A, C och E regleras i en nationell handlingsplan och regionala insatser inom programområde A och D regleras i regionala handlingsplaner. Inom programområde A genomförs insatser både regionalt och nationellt, därför kompletterar de regionala handlingsplanerna och den nationella handlingsplanen varandra. Den nationella handlingsplanen anger övergripande prioriteringar för de nationella medlen som riktas till insatser med en tydlig nationell prägel eller som bör genomföras i hela eller flera delar av landet beroende på syftet med insatsen. De regionala handlingsplanerna möjliggör en anpassning av programmet till regionala behov. Handlingsplanerna bygger på en analys av regionala förutsättningar som anger prioriteringen för de regionala medlen.

ESF+ får finansiera insatser genom utlysningar för stöd till projekt samt upphandlingar. ESF+ kan även medfinansiera politiska reformer som stödjer genomförandet av något av de specifika målen i programmet.

Programmet tillåter att medel används för kapacitetsstärkande insatser för dem som söker och driver projekt.

Stödform för samtliga programområden är bidrag.

För målet Investering för sysselsättning och tillväxt:

Tabell 1

Politiskt mål eller FRO:s specifika mål	Specifikt mål eller särskild prioritering*	Motivering (sammanfattning)
Politiskt mål 4	Specifikt mål a	Programområde B för specifikt mål a) allokera medel som enbart kan sökas av Arbetsförmedlingen. Medlen inom programområdet ska bidra till att öka övergångarna till arbete eller studier. Insatserna ska syfta till att kvinnor och män som är långt från arbetsmarknaden kommer i arbete eller närmare arbetsmarknaden. I och med reformeringen av Arbetsförmedlingen kommer myndighetens arbete med anskaffning, kontroll och uppföljning av leverantörer och tjänster att få ökad betydelse. Samtidigt kommer andra uppgifter som Arbetsförmedlingen idag utför i egen regi att minska i omfattning. ESF+ behöver kunna användas inom ramen för anskaffning av sådana insatser.
Politiskt mål 4	Specifikt mål b	Programområde D för specifikt mål b) rör insatser till regionerna Mellersta Norrland samt Övre Norrland som får del av medel som allokeras till de glesbefolkade regionerna. I dessa regioner beror utmaningarna bl.a. på stora avstånd med få möjligheter till kollektivt resande, en låg befolkningstäthet och en åldrande befolkning samt en konjunkturkänslig och naturresursbaserad ekonomi. Detta i kombination med små och många gånger isolerade lokala eller regionala arbetsmarknader samt små organisationer och kommuner med förhållandevis låg genomförandekapacitet med lite utrymme för insatser utanför den dagliga verksamheten. En strukturell utmaning är den begränsade kapaciteten hos många aktörer att arbeta med utvecklingsarbete. Insatser i dessa regioner kan vara distansöverbryggande och stärka individer i och till arbete där kostnad för stöd per individ är relativt hög.
Politiskt mål 4	Specifikt mål g och h	Programområde A för specifikt mål g) och h) handlar om insatser direkt till individer, att bygga strukturer och samverkan samt attitydpåverkan för att förändra

		<p>könssegregerade yrkesval och för att underlätta för individer, som saknar reguljärt arbete.</p> <p>Insatserna ska bidra till sysselsättning, tillväxt och ett hållbart arbetsliv både genom livslångt lärande och genom att öka möjligheten till sysselsättning eller studier för alla arbetssökande. Insatser kan riktas brett för att ge effekter på hela kedjan, från ekonomisk utsatthet samt etablering och återinträde på arbetsmarknaden, till insatser för sysselsatta.</p> <p>Arbetsmarknadsetablering för nyanlända och utrikes födda som ännu inte är på arbetsmarknaden är angeläget. Det kan exempelvis ske genom utbildning, praktik, validering och handledning. Utrikes födda kvinnor, individer som saknar gymnasieexamen, unga som varken arbetar eller studerar, personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga samt arbetslösa äldre har en särskilt svag position på arbetsmarknaden och för dessa grupper är det angeläget att göra riktade insatser. Stöd som ges till arbetskraftens rörlighet kommer i huvudsak att beröra yrkesverksamma individer som inte får möjlighet till kompetensutveckling via sin arbetsgivare. Målgruppen är bred i syfte att möta behov av kompetensutveckling i alla verksamheter, oavsett anställningsform och tidslängd. Det kan handla om flexibel tillgång till utbildning eller kompetensutveckling och omskolning inom det offentliga utbildningssystemet, eller i andra aktörers regi.</p> <p>Programområde E för specifikt mål h) handlar om social innovation och innefattar insatser som bidrar till utveckling, test, implementering och spridning av sociala innovationer. Insatser kan göras för individer som befinner sig i eller riskerar att hamna i ekonomisk utsatthet, individer som står utanför arbetsmarknaden på grund av arbetslöshet samt insatser för de som ännu inte etablerat sig på arbetsmarknaden.</p> <p>Insatser kan även innefatta initiativ eller experimenterande i tidig fas som genom strategisk påverkan och opinionsbildning ämnar påverka och utveckla rådande</p>
--	--	--

		strukturer och regelverk, som möjliggör nya lösningar och långsiktiga effekter för social inkludering, arbetsmarknad, utbildning och kapacitetsuppbyggnad.
Politiskt mål 4	Specifikt mål 1	Programområde C inriktas på att stödja individer som är ekonomiskt utsatta inom definitionen relativ fattigdom. Insatserna ska också motverka risken för och mildra konsekvenserna av barnfattigdom. Här står möjligheter till egenförsörjning i fokus, varför åtgärder för ekonomiskt utsatta individer riktas till insatser för arbete, studier och för att närma sig ett arbete. Genom att hjälpa fler att försörja sig själva minskar den ekonomiska utsattheten, och individen får bättre förutsättningar att självständigt bestämma över sin egen framtid. En förbättrad ekonomisk standard påverkar även barns chanser till utbildning och det kommande arbetslivet. Genom att ge barn förutsättningar för en meningsfull fritid och trygg skolgång ökar deras möjligheter till social gemenskap samtidigt som risken för skolavhopp minskar.

* Särskilda prioriteringar enligt ESF+-förordningen

2. Prioriteringar

Referens: artikel 22.2 och 22.3 c i förordningen om gemensamma bestämmelser

2.1 Andra prioriteringar än tekniskt bistånd

2.1.1 Programområde A.1 Öka möjligheten till ett inkluderande och hållbart arbetsliv för alla

☐ Detta är en prioritering för ungdomssysselsättning
☐ Detta är en prioritering för sociala innovativa åtgärder
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen*
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen ¹
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för urban mobilitet i artikel 3.1 b viii i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för digital konnektivitet i artikel 3.1 a v i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

* Gå vidare till avsnitt 2.1.1.2 om denna ruta är ikryssad.

¹ Om resurser inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen tas i beaktande vid tillämpning av artikel 7.4 i ESF+-förordningen.

2.1.1.1 Specifikt mål¹ (upprepas för varje utvalt specifikt mål för andra prioriteringar än tekniskt bistånd)

Specifikt mål g) Främja livslångt lärande, särskilt flexibla möjligheter till kompetenshöjning och omskolning för alla när det gäller entreprenörsfärdigheter och digitala färdigheter, bättre förutse förändringar och nya kompetenskrav utifrån arbetsmarknadens behov, underlätta karriärövergångar och främja yrkesmässig rörlighet

2.1.1.1.1 Interventioner från fonderna

Referens: artikel 22.3 d i, iii, iv, v, vi och vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Relaterade åtgärdstyper – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Inom specifikt mål g) stöds insatser som främjar livslångt lärande och ger stöd till arbetskraftens yrkesmässiga och geografiska rörlighet. Insatser kan även främja möjligheter att förvärva och förstärka färdigheter, såsom entreprenörsfärdigheter och digitala färdigheter. Insatser som drar nytta av digitaliseringens möjligheter kan stärka likvärdighet, effektivitet, kvalitet och spridning. Insatser inom området ska främst riktas direkt till individer, men även insatser för att utveckla organisationer samt för att utveckla strukturer omfattas.

Individinriktade insatser till de prioriterade målgrupperna inom specifikt mål g) ska vara av den kvalitet och i den omfattningen att de kan förväntas stärka individens ställning på arbetsmarknaden. Insatser som drar nytta av digitaliseringens möjligheter kan stärka likvärdighet, effektivitet, kvalitet och spridning.

Prioriterade insatser på individnivå

¹ Med undantag för ett specifikt mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen.

På individnivå prioriteras insatser som leder till att fler individer har kompetens som möter arbetsmarknadens behov:

- Kompetensutveckling som är relevant utifrån arbetsplatsens och arbetsmarknadens behov. Prioriterat är insatser till individer som finns i organisationer med begränsade resurser att själva organisera kompetensutveckling.
- Kompetensutveckling som stärker individ och organisation över tid, t.ex. genom att befintlig och nyförvärvad kompetens synliggörs och leder till någon form av utbildningsbevis.
- Förberedande, vägledande och stärkande insatser för individen, t.ex. stöd för kompetensanalys, studie- och yrkesvägledning samt validering.

På individnivå prioriteras insatser som leder till att individer har bättre förutsättningar att hantera omställning:

- Kompetensutveckling som möter omställningsbehov i form av fortbildning och omskolning. Prioriterat är insatser till individer med osäkra arbetsförhållanden, individer med låg utbildningsnivå samt bemannings-, tim- och korttidsanställda.
- Kompetensutveckling som bidrar till en ökad rörlighet på arbetsmarknaden och som därigenom möjliggör för individer utanför arbetsmarknaden att ta sig in, t.ex. genom fortbildning och karriärutveckling för redan etablerade, vilket också kan kombineras med handledning, mentorskap och kompetensöverföring för individer på väg in på arbetsmarknaden.
- Insatser som leder till att befintlig och nyförvärvad kompetens synliggörs och leder till någon form av utbildningsbevis.
- Förberedande, vägledande och stärkande insatser för individen, t.ex. stöd för kompetensanalyser, studie- och yrkesvägledning samt validering.
- Kompletterande insatser för individer i samband med att stöd för korttidsarbete ges eller insatser som prövar och utvecklar stödet.

På individnivå prioriteras insatser som leder till att fler väljer att arbeta längre:

- Kompetensutveckling som bidrar till ett hållbart arbetsliv för individen.
- Kompetensutveckling för äldre i arbetslivet och för de med arbetsrelaterad ohälsa.

- Insatser där äldres erfarenhet tas tillvara för kompetensutveckling av yngre.

Prioriterade insatser på organisationsnivå

På organisationsnivå prioriteras insatser som leder till att organisationer erbjuder kompetensutveckling till fler individer, oavsett anställning, anställningsform eller bransch/sector:

- Utveckling av arbetslivets organisering och kapacitetsförstärkning för ett framgångsrikt lärande på arbetsplatsen. Det kan handla om stöd för arbetsplatsernas planering, uppföljning och dokumentation av lärandet samt tillgång till kompetenta handledare. Prioriterat är insatser i organisationer med begränsade resurser att själva organisera kompetensutveckling och till de fall där kompetensutvecklingen inte fungerar idag.

På organisationsnivå prioriteras insatser som leder till att organisationer har en stärkt omställningsförmåga:

- Förebyggande och preventiva insatser, t.ex. stöd för kompetens- och verksamhetsanalyser och validering för att underlätta och effektivisera vid omställning.
- Stödstrukturer och kapacitetsförstärkning för strategisk kompetensutveckling, vägledning och validering som möter omställningsbehov.
- Kompletterande insatser till organisationer i samband med att stöd för korttidsarbete ges eller insatser som prövar och utvecklar stödet.

På organisationsnivå prioriteras insatser som leder till att fler organisationer genomför:

- Metodutveckling samt stöd och kapacitetsbyggande som stärker lärandet på arbetsplatsen, t.ex. inom ramen för yrkesutbildning i gymnasieskolan, kommunala vuxenutbildningen, yrkeshögskolan och folkhögskolan samt för lärande på arbetsplats.
- Metodutveckling, kompetenshöjning samt stöd och kapacitetsbyggande för att genomföra kompetensanalyser och validering som verktyg för en effektiv rekrytering och kompetensutveckling.

- Metodutveckling samt attitydpåverkande och kompetenshöjande insatser och stöd till arbetsgivare, som möjliggör för alla att delta i arbetslivet oavsett förutsättningar och som bidrar till att bryta en könssegregerad arbetsmarknad.

På organisationsnivå prioriteras insatser som leder till att fler arbetsplatser arbetar förebyggande mot långtidssjukskrivning och så att fler individer kan arbeta längre:

- Metodutveckling och preventivt arbete riktade mot grupper som löper risk för långtidssjukskrivning.
- Metodutveckling samt attitydpåverkande och kompetenshöjande insatser och stöd till arbetsgivare, som bidrar till minskad sjukfrånvaro och till att fler individer väljer att arbeta längre.
- Metodutveckling som tar tillvara äldres erfarenhet, t.ex. som handledare.

Prioriterade insatser på strukturnivå

På strukturnivå prioriteras insatser som leder till att strukturer för livslångt lärande fungerar bättre så att fler individer utvecklas i takt med arbetslivets behov:

- Förstärkning och utveckling av modeller för yrkesutbildning, där kopplingen mellan utbildning och arbetsliv är central. Insatser kan också göras för att öka yrkesutbildningens relevans och kvalitet, t.ex. genom branschinitiativ av yrkesnämnder eller inom ramen för collegekoncept.
- Förstärkning och utveckling av metoder som underlättar och effektiviserar vid omställning, t.ex. vägledning och validering, utformning av kompetensprofiler, kompetenskriterier och lärandemål på ett enhetligt sätt och med hög kvalitet.
- Förstärkning och utveckling av metoder och modeller som säkrar det livslånga lärandet för alla, men framför allt för den grupp som lever med osäkra arbetsförhållanden.
- Insatser som prövar och utvecklar eller kompletterar stödet för korttidsarbete.

På strukturnivå prioriteras insatser som leder till att kompetensförsörjningen stärks genom samverkan mellan berörda aktörer:

- Förbättra tillgången till och kvaliteten i det arbetsplatsförlagda lärandet samt förstärka och utveckla samverkan inom arbetsmarknads- och utbildningspolitikens område, t.ex. mellan berörda branscher, utbildningsanordnare och myndigheter. Insatserna kan avse lokala, regionala eller nationella satsningar för ökat samarbete.
- Underlätta och effektivisera vid omställning och matchning, t.ex. genom branschspecifika analyser, yrkeskvalifikationer, läroplaner och valideringsmodeller på nationell nivå, genom nationella och regionala arbetsmarknadsprognoser samt genom utbildningsdimensionering och vägledning på regional nivå utifrån det regionala arbets- och utbildningsutbudet.

På strukturnivå prioriteras insatser som leder till att arbetsmarknadspolitiken utvecklas givet nya förutsättningar:

- Utveckla och stödja modeller där individer deltar i flera parallella insatser för att möta arbetsgivares behov av kompetens kombinerat med praktik hos arbetsgivaren (så kallade lokala jobbspår.)
- Pröva och utveckla modeller och verktyg som långsiktigt säkrar det livslånga lärandet och som möter nya behov som uppstår kring kompetensförsörjning i samband med en arbetsmarknad med inslag av rörligare arbetsförhållanden, exempelvis plattformsbaserade jobbtillfällen eller tjänster som ett resultat av digitaliseringen.
- Strategiskt arbete med jämställdhet, tillgänglighet och icke-diskriminering inom området livslångt lärande.

Inom ramen för specifikt mål g) kan insatserna även bidra till grön kompetens, gröna arbetstillfällen och grön ekonomi. Insatserna kan stärka den gröna omställningen, t.ex. genom kompetensutveckling med sådan inriktning.

För att möjliggöra en effektiv utvärdering av resultat och effekter kan ESF+ finansiera initiativ avseende utvärdering och analys samt spridningsverksamhet och initiativ som syftar till att effektivisera programgenomförandet. Dessa stödstrukturer kan, där så bedöms vara relevant, vara gemensamma med andra fonder.

Inom Europeiska regionalfonden (Eruf) finns möjlighet till kompetensutveckling inom det specifika målet iv ”utveckla färdigheter för smart specialisering, strukturomvandling och entreprenörskap” inom politiskt mål 1. Samtidigt kan ESF+ komplettera det regionala

utvecklingsarbetet genom kompetensutveckling och livslångt lärande för individer som är i behov av insatser för att behålla sitt jobb eller för omställning till nytt yrke. Det finns möjligheter till synergier med Fonden för en rättvis omställning (FRO), framför allt när det gäller insatser för kompetenshöjning och omskolning.

De huvudsakliga målgrupperna – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Specifikt mål g) riktas i huvudsak till yrkesverksamma individer för att de ska utvecklas i takt med arbetslivets krav för att bibehålla sin ställning på arbetsmarknaden samt till individer som lever med en otrygg och osäker arbetsmarknad för att minska riskerna för ett framtida långvarigt utanförskap. Målgruppen är bred i syfte att möta behov av kompetensutveckling i alla verksamheter, dvs. alla sysselsatta, såväl företagare som anställda, oavsett anställningsform och tidslängd, inom privat och offentlig sektor samt verksamma inom idéburen sektor.

Organisatoriska, systemutvecklande och strukturella insatser inom området livslångt lärande bör ta hänsyn till kompetensförsörjning i ett bredare perspektiv, varvid specifikt mål g) även kan inkludera individer som ska etablera sig eller återinträda på arbetsmarknaden.

Insatser inom programområdet kan även omfatta personer verksamma inom den privata, den offentliga och den idéburna sektorn, vilka inom sina respektive verksamheter kan bidra till kompetensförsörjning och livslångt lärande för de prioriterade grupperna. Det kan t.ex. handla om medverkan i metodutveckling eller deltagande i kompetensutveckling som rör en viss metodik inom ramen för ett projekt. För att stärka det livslånga lärandet kan t.ex. arbetsplatsens organisering, framtagande av branschspecifika analyser och tillgång till vägledning och kompetenta handledare ha stor betydelse.

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

ESF+ ska säkerställa att jämställdhet, tillgänglighet och icke-diskriminering beaktas i alla delar av programmet. Särskilda riktade insatser ska också stödjas för att främja dessa principer. Under programperioden 2014–2020 har nationella standarder för Socialfonden för jämställdhets-, icke-diskriminerings- och tillgänglighetsintegrering använts i genomförandet. Dessa standarder har varit verktyg i planering, genomförande, övervakning och utvärdering av insatser på nationell och regional nivå, men även på projektnivå. Genom kraven på integrering har fonden bidragit i arbetet med att uppnå nationella mål och programmål. För att jämställdhet, icke-diskriminering och tillgänglighet ska genomsyra insatserna bör det systematiska tillvägagångssättet för att implementera de horisontella målen även fortsättningsvis tillämpas och utvecklas.

ESF+ ska bidra till att främja jämställdhet för kvinnor och män. De ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv. Inom ESF+ handlar det bl.a. om kvinnors och mäns möjligheter till deltagande på arbetsmarknaden och val av yrke.

ESF+ ska bidra till att öka tillgängligheten. Fonden ska främja och tillvara människors potential och förmåga, där utgångspunkten är att se personers möjligheter. Fokus är att identifiera och undanröja hinder för delaktighet, både på individ, organisation och samhällsnivå. Tillgänglighet ska finnas med som ett integrerat perspektiv i de insatser som stöds. Insatser kan handla om ökad tillgänglighetskompetens hos projektmedarbetare eller om att lokaler, information och verksamhet i sin helhet ska vara tillgänglig för alla oavsett funktionsförmåga.

En förutsättning för att nå målsättningen med ESF+ är att människor inte exkluderas till följd av diskriminering. Icke-diskriminering handlar om att inte missgynna eller behandla någon sämre än någon annan i en jämförbar situation. Grundläggande är att främja lika rättigheter, att arbeta förebyggande och att skapa förutsättningar för att alla ska kunna utvecklas på sina egna villkor. ESF+ kan göra insatser som t.ex. handlar om att sprida kunskap om hur diskriminering kommer till uttryck, öka delaktigheten i planering och genomförande av projekten och rättighetsbaserade utbildningar för projektdeltagare.

Angivande av de särskilda målterritorierna, inklusive planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

Interregionala, gränsöverskridande och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

Programmet för ESF+ ska stödja satsningar på, och koordinering av, interregionala, gränsöverskridande och transnationella insatser där stödmottagarna finns i minst ett annat medlemsland. Sådana insatser kan bidra till att effektivt lösa gemensamma utmaningar och användas som ett verktyg för innovation, lärande och spridning av resultat. I samarbete med samhällsaktörer och projekt i andra medlemsstater kan metoder utvecklas och strukturer och policys förbättras inom relevanta politikområden. Transnationellt samarbete bidrar till att bygga ett gemensamt Europa genom att ge förutsättningar för sektors- och gränsöverskridande utbyte.

Transnationellt samarbete kan ske både i form av deltagande i nätverk (exempelvis inom Östersjöstrategin) och genom samverkan (exempelvis studiebesök, utbyten, mobilitet och andra typer av transnationalitet) mellan projekt eller andra samarbetspartners i medlemsländerna. Det kan handla om insatser för att minska ekonomisk utsatthet, återinträde på arbetsmarknaden, etablering på arbetsmarknaden och stödja yrkesverksamma individer på arbetsmarknaden.

Transnationellt samarbete möjliggörs inom ramen för insatser i samtliga programområden. Särskild prioritet ges till transnationellt samarbete inom ramen för Östersjöstrategin. Den beskrivs i avsnitt 1 och ska ses som ett verktyg för att hantera globala utmaningar på makroregional nivå och tydliggör behovet och värdet av gränsöverskridande samarbeten mellan sektorer och länder.

Transnationell samverkan inom ramen för programmet för ESF+ kan också vara aktuellt i förhållande till Erasmus+ och Europeiska solidaritetskåren. Synergier med programmen kan handla om att främja mobilitet i utbildningssyfte för elever med sämre förutsättningar eller att delta i volontäraktiviteter, strategiska partnerskap, ungdomsutbyten och kompetensutveckling för personer som arbetar med unga

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

2.1.1.1.2 Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
Programområde A	g	ESF+	Mer utvecklad	EECO05	Anställda, inklusive egenföretagare	Antal	29 389	97 963
Programområde A	g	ESF+	Övergångsregioner	EECO05	Anställda, inklusive egenföretagare	Antal	2 576	8 587

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Referensscenariio eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Uppgiftskälla [200]	Anmärknin gar [200]
Programområde A	g	ESF +	Mer utvecklad	EECR 06	Deltagare med förbättrad arbetsmarknadssituation sex månader efter avslutad åtgärd	Andel	38	2021	46	Svenska ESF-rådets ärendehanteringssystem	
Programområde A	g	ESF +	Övergångsregioner	EECR 06	Deltagare med förbättrad arbetsmarknadssituation sex månader efter avslutad åtgärd	Andel	34	2021	41	Svenska ESF-rådets ärendehanteringssystem	

2.1.1.1.3 Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp (ej tillämpligt för EHFVF)

Referens: artikel 22.3 d viii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 4: Dimension 1 – interventionsområde

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde A	ESF+	Mer utvecklad	g	141	174 410 163
Programområde A	ESF+	Övergångsregioner	g	141	29 809 312

Tabell 5: Dimension 2 – finansieringsform

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde A	ESF+	Mer utvecklad	g	01	174 410 163
Programområde A	ESF+	Övergångsregioner	g	01	29 809 312

Tabell 6: Dimension 3 – territoriell genomförandemetod och territoriell inriktning

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde A	ESF+	Mer utvecklad	g	33	-

Programområde A	ESF+	Övergångsregioner	g	32	-
-----------------	------	-------------------	---	----	---

Tabell 7: Dimension 6 – ESF+-sekundärteman

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde A	ESF+	Mer utvecklad	g	01	8 720 508
Programområde A	ESF+	Övergångsregioner	g	01	1 490 466

Tabell 8: Dimension 7 – jämställdhetsdimensionen i ESF+*, Eruf, Sammanhållningsfonden och FRO

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde A	ESF+	Mer utvecklad	g	02	69 764 065
Programområde A	ESF+	Övergångsregioner	g	02	11 923 725

* I princip bidrar 40 % av ESF+-medlen till uppföljning av jämställdheten. 100 % är tillämpligt när en medlemsstat väljer att tillämpa artikel 6 i ESF+-förordningen samt programspecifika jämställdhetsåtgärder.

2.1.2 Programområde A.2 Öka möjligheten till ett inkluderande och hållbart arbetsliv för alla

☐ Detta är en prioritering för ungdomssysselsättning
☐ Detta är en prioritering för sociala innovativa åtgärder
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen*
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen ¹
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för urban mobilitet i artikel 3.1 b viii i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för digital konnektivitet i artikel 3.1 a v i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

* Gå vidare till avsnitt 2.1.1.2 om denna ruta är ikryssad.

¹ Om resurser inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen tas i beaktande vid tillämpning av artikel 7.4 i ESF+-förordningen.

2.1.2.1 Specifikt mål¹ (upprepas för varje utvalt specifikt mål för andra prioriteringar än tekniskt bistånd)

Specifikt mål h) Uppmuntra aktiv inkludering i syfte att främja lika möjligheter, icke-diskriminering och aktivt deltagande samt förbättra anställningsbarheten, särskilt för missgynnade grupper

2.1.2.1.1 Interventioner från fonderna

Referens: artikel 22.3 d i, iii, iv, v, vi och vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Relaterade åtgärdsstyper – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Inom specifikt mål h) kan insatser i huvudsak göras för individer som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning, individer som står utanför arbetsmarknaden på grund av arbetslöshet samt insatser för de som ännu inte etablerat sig på arbetsmarknaden. Insatser inom området ska avse insatser på individnivå, för att utveckla organisationer samt för att utveckla strukturer. Inom specifikt mål h) är det möjligt att genomföra insatser i såväl större som mindre projekt. Insatser kan stödja arbetskraftens yrkesmässiga och geografiska rörlighet.

Även insatser som bidrar till social innovation och nyskapande sociala projekt kan stödjas.

Insatserna kan genomföras i samverkan med olika aktörer och för insatser riktade till arbetslösa är Arbetsförmedlingen en central aktör.

Prioriterade insatser på individnivå

¹ Med undantag för ett specifikt mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen.

På individnivå prioriteras insatser som leder till att fler individer kommer i arbete eller närmar sig arbetsmarknaden. Insatser bör också bidra till att individer snabbare uppnår varaktig sysselsättning.

- Rustande och stärkande åtgärder som t.ex. utbildning, praktik, validering och förberedande insatser.
- Uppsökande arbete som bidrar till att individer som befinner sig utanför arbetsmarknaden i större utsträckning kommer i arbete eller studier.
- Förbättra samverkan mellan aktörer för att stärka en arbetsmarknadsetablering.
- Insatser för individer som är sjukskrivna och har behov av stöd för återgång till arbete. Det kan t.ex. handla om att stärka den arbetslivsinriktade rehabiliteringen.

På individnivå prioriteras insatser som leder till att fler individer slutför reguljära utbildningar på grundskole-, gymnasial och eftergymnasial nivå:

- Tidigt och förebyggande arbete för att minska studieavbrott och motverka att individer hamnar i utanförskap.
- Insatser för att stärka individens möjlighet att fullfölja gymnasiestudier, exempelvis inom kommunal vuxenutbildning, folkhögskola eller andra studieformer.
- Insatser som stärker övergången mellan skola, vidare studier och etablering i arbetslivet.
- Uppsökande och motiverande arbete för unga som varken arbetar eller studerar.
- Insatser som bidrar till ökad arbetsmarknadskunskap för att stärka elevers motivation samt skapa likvärdiga förutsättningar och möjligheter för studie- och yrkesval inklusive yrkeskunnande.

Prioriterade insatser på organisationsnivå

På organisationsnivå prioriteras insatser som leder till att organisationer bättre möter arbetssökande individers samlande behov:

- Utveckling av nya metoder och arbetssätt som underlättar etablering och återinträde på arbetsmarknaden, t.ex. genom utbildning, praktik, matchning, validering och handledning. Arbete för implementering av metoderna i ordinarie verksamhet.

- Förstärkt och relevant samverkan för att hitta behovsanpassade lösningar för individen. Insatser bör prioriteras som involverar samverkan mellan Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, kommuner, regioner, samordningsförbunden, Sveriges kommuner och regioner, utbildningsområdets aktörer, arbetsmarknadens parter, aktörer inom den idéburna sektorn och den sociala ekonomin samt andra berörda aktörer.

På organisationsnivå prioriteras insatser som leder till att fler individer slutför reguljära utbildningar på grundskole-, gymnasial- och eftergymnasial nivå:

- Insatser för lärare och annan personal i skolan som i sin yrkesutövning arbetar med att förebygga studieavbrott.
- Insatser för skolans organisering för att förebygga studieavbrott.
- Utveckling av metoder och arbetssätt, exempelvis genom samverkan, som förstärker övergången mellan skola, vidare studier och etablering i arbetslivet.

På organisationsnivå prioriteras insatser som leder till att fler arbetsplatser arbetar preventivt för att minska sjukfrånvaron:

- Insatser för att främja ett hållbart arbetsliv och motverka tidigt utträde från arbetsmarknaden.

På organisationsnivå prioriteras insatser som leder till att fler arbetsgivare rekryterar utan att diskriminera:

- Attitydpåverkande och kompetenshöjande insatser samt stöd för arbetsgivare som möjliggör för alla att delta i arbetslivet oavsett förutsättningar.

Prioriterade insatser på strukturnivå

På strukturnivå prioriteras insatser som bidrar till en utvecklad arbetsmarknadspolitik:

- Förstärkt och relevant samverkan är ett viktigt inslag för att bidra till ett inkluderande och hållbart arbetsliv för individer. Insatser bör prioriteras som involverar samverkan mellan Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, kommuner, regioner, Sveriges kommuner och regioner, samordningsförbunden, utbildningsområdets aktörer, andra

berörda myndigheter, arbetsmarknadens parter, aktörer inom den idéburna sektorn och den sociala ekonomin samt andra berörda aktörer.

- Utveckling av metoder och arbetssätt, exempelvis genom samverkan, som förstärker övergången mellan skola, vidare studier och etablering i arbetslivet.
- Insatser för en breddad arbetsmarknad och socialt företagande.
- Strategiskt arbete med jämställdhet, tillgänglighet och icke-diskriminering inom området aktiv inkludering.

För att möjliggöra en effektiv utvärdering av resultat och effekter kan ESF+ finansiera initiativ avseende utvärdering och analys samt spridningsverksamhet. ESF+ kan även finansiera initiativ som syftar till att effektivisera programgenomförandet. Dessa stödstrukturer kan, där så bedöms vara relevant, vara gemensamma med andra fonder.

De huvudsakliga målgrupperna – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tillgången till sysselsättning för alla arbetssökande i bred bemärkelse är prioriterat inom specifikt mål h) och riktas till i huvudsak till följande målgrupper:

- Individer som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning inom ramen för definitionen av relativ fattigdom som innebär att ha mindre än 60 procent av medianinkomsten i landet.
- Arbetslösa, inklusive långtidsarbetslösa, äldre, nyanlända, individer som har en funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga eller individer som är sjukskrivna och har behov av stöd för återgång i arbete.
- Unga (från 13 år) som riskerar studieavbrott.

Insatser kan även omfatta personer verksamma inom den privata, den offentliga och den idéburna sektorn, vilka inom sina respektive verksamheter kan bidra till aktiv inkludering för kvinnor och män i de prioriterade grupperna. Det kan t.ex. handla om medverkan i metodutveckling eller deltagande i kompetensutveckling som rör en viss metod. För att stärka arbetsgivarens möjligheter att erbjuda arbete eller praktik kan utbildning för sysselsatta i t.ex. handledning och anpassning av arbetets innehåll och organisering ha stor betydelse.

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

ESF+ ska säkerställa att jämställdhet, tillgänglighet och icke-diskriminering beaktas i alla delar av programmet. Särskilda riktade insatser ska också stödjas för att främja dessa principer. Under programperioden 2014–2020 har nationella standarder för Socialfonden för jämställdhets-, icke-diskriminerings- och tillgänglighetsintegrering använts i genomförandet. Dessa standarder har varit verktyg i planering, genomförande, övervakning och utvärdering av insatser på nationell och regional nivå, men även på projektnivå. Genom kraven på integrering har fonden bidragit i arbetet med att uppnå nationella mål och programmål. För att jämställdhet, icke-diskriminering och tillgänglighet ska genomsyra insatserna bör det systematiska tillvägagångssättet för att implementera de horisontella målen även fortsättningsvis tillämpas och utvecklas.

ESF+ ska bidra till att främja jämställdhet för kvinnor och män. De ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv. Inom ESF+ handlar det bl.a. om kvinnors och mäns möjligheter till deltagande på arbetsmarknaden och val av yrke.

ESF+ ska bidra till att öka tillgängligheten. Fonden ska främja och tillvara människors potential och förmåga, där utgångspunkten är att se personers möjligheter. Fokus är att identifiera och undanröja hinder för delaktighet, både på individ, organisation och samhällsnivå. Tillgänglighet ska finnas med som ett integrerat perspektiv i de insatser som stöds. Insatser kan handla om ökad tillgänglighetskompetens hos projektmedarbetare eller om att lokaler, information och verksamhet i sin helhet ska vara tillgänglig för alla oavsett funktionsförmåga.

En förutsättning för att nå målsättningen med ESF+ är att människor inte exkluderas till följd av diskriminering. Icke-diskriminering handlar om att inte missgynna eller behandla någon sämre än någon annan i en jämförbar situation. Grundläggande är att främja lika rättigheter, att arbeta förebyggande och att skapa förutsättningar för att alla ska kunna utvecklas på sina egna villkor. ESF+ kan göra insatser som t.ex. handlar om att sprida kunskap om hur diskriminering kommer till uttryck, öka delaktigheten i planering och genomförande av projekten och rättighetsbaserade utbildningar för projektdeltagare.

Angivande av de särskilda målterritorierna, inklusive planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

Interregionala, gränsöverskridande och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

Programmet för ESF+ ska stödja satsningar på och koordinering av interregionala, gränsöverskridande och transnationella insatser, där stödmottagarna finns i minst ett annat medlemsland. Transnationellt arbete kan bidra till att effektivt lösa gemensamma utmaningar och användas som ett verktyg för innovation, lärande och spridning av resultat. Tillsammans med samhällsaktörer och projekt i andra medlemsstater kan metoder utvecklas och strukturer och policys förbättras inom relevanta politikområden. Transnationellt samarbete bidrar till att bygga ett gemensamt Europa genom att ge förutsättningar för sektors- och gränsöverskridande utbyte.

Transnationellt samarbete kan ske både i form av deltagande i nätverk, genom att bidra till genomförandet av Östersjöstrategin samt genom samverkan (exempelvis studiebesök, utbyten, mobilitet och andra typer av transnationalitet) mellan projekt eller andra samarbetspartners i medlemsländerna. Det kan handla om insatser för att minska ekonomisk utsatthet, återinträde på arbetsmarknaden, etablering på arbetsmarknaden, stödja yrkesverksamma individer på arbetsmarknaden.

Transnationellt samarbete möjliggörs inom ramen för insatser i samtliga programområden. Särskild prioritet ges till transnationellt samarbete inom ramen för Östersjöstrategin. Den beskrivs i avsnitt 1 och ska ses som ett verktyg för att hantera globala utmaningar på makroregional nivå och tydliggör behovet och värdet av gränsöverskridande samarbeten mellan sektorer och länder.

Transnationell samverkan inom ramen för programmet för ESF+ kan också vara aktuellt i förhållande till Erasmus+. Synergier med Erasmus+ skulle kunna handla om att främja mobilitet i utbildningssyfte för elever med sämre förutsättningar eller att delta i strategiska partnerskap.

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

2.1.2.1.2 Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
Programområde A	h	ESF+	Mer utvecklad	EECO02	Arbetslösa, inklusive långtidsarbetslösa	Antal	15 240	50 800
Programområde A	h	ESF+	Övergångsregioner	EECO02	Arbetslösa, inklusive långtidsarbetslösa	Antal	2 233	7 445

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Referensscenario eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Uppgiftskälla [200]	Anmärknin gar [200]
Programområde A	h	ESF+	Mer utvecklad	EECR 05	Deltagare i sysselsättning sex månader efter avslutad åtgärd	Andel	21	2021	23	Svenska ESF-rådets ärendehanteringssystem	

Programområde A	h	ESF +	Mer utvecklad	PS01	Deltagare i utbildning sex månader efter avslutat projektdeltagande	Andel	18	2021	20	Svenska ESF-rådets ärendehanteringssystem	
Programområde A	h	ESF +	Övergångsregioner	EECR 05	Deltagare i sysselsättning sex månader efter avslutad åtgärd	Andel	21	2021	23	Svenska ESF-rådets ärendehanteringssystem	
Programområde A	h	ESF +	Övergångsregioner	PS01	Deltagare i utbildning sex månader efter avslutat projektdeltagande	Andel	19	2021	21	Svenska ESF-rådets ärendehanteringssystem	

2.1.2.1.3 Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp (ej tillämpligt för EHFVF)

Referens: artikel 22.3 d viii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 4: Dimension 1 – interventionsområde

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde A	ESF+	Mer utvecklad	h	140	250 980 478
Programområde A	ESF+	Övergångsregioner	h	140	42 896 327

Tabell 5: Dimension 2 – finansieringsform

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde A	ESF+	Mer utvecklad	h	01	250 980 478
Programområde A	ESF+	Övergångsregioner	h	01	42 896 327

Tabell 6: Dimension 3 – territoriell genomförandemetod och territoriell inriktning

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde A	ESF+	Mer utvecklad	h	33	-
Programområde A	ESF+	Övergångsregioner	h	32	-

Tabell 7: Dimension 6 – ESF+-sekundärtema

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde A	ESF+	Mer utvecklad	h	09	-
Programområde A	ESF+	Övergångsregioner	h	09	-

Tabell 8: Dimension 7 – jämställdhetsdimensionen i ESF+*, Eruf, Sammanhållningsfonden och FRO

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde A	ESF+	Mer utvecklad	h	02	100 392 191

Programområde A	ESF+	Övergångsregioner	h	02	17 158 531
-----------------	------	-------------------	---	----	------------

* I princip bidrar 40 % av ESF+-medlen till uppföljning av jämställdheten. 100 % är tillämpligt när en medlemsstat väljer att tillämpa artikel 6 i ESF+-förordningen samt programspecifika jämställdhetsåtgärder.

2.1.3 Programområde B Öka möjligheten till arbete

☐ Detta är en prioritering för ungdomssysselsättning
☐ Detta är en prioritering för sociala innovativa åtgärder
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen*
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen ¹
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för urban mobilitet i artikel 3.1 b viii i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för digital konnektivitet i artikel 3.1 a v i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

* Gå vidare till avsnitt 2.1.1.2 om denna ruta är ikryssad.

¹ Om resurser inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen tas i beaktande vid tillämpning av artikel 7.4 i ESF+-förordningen.

2.1.3.1 Specifikt mål¹ (upprepas för varje utvalt specifikt mål för andra prioriteringar än tekniskt bistånd)

Specifikt mål a) Förbättra tillgången till sysselsättning och aktiveringsåtgärder för alla arbetssökande, särskilt unga, och då särskilt via ungdomsgarantin, för långtidsarbetslösa och missgynnade grupper på arbetsmarknaden och personer utanför arbetskraften, liksom främjande av egenföretaganden och den sociala ekonomin.

2.1.3.1.1 Interventioner från fonderna

Referens: artikel 22.3 d i, iii, iv, v, vi och vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Relaterade åtgärdsstyper – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Inom specifikt mål a) kan insatser göras för individer som är långt från arbetsmarknaden på grund av arbetslöshet.

Medlen inom specifikt mål a) kan enbart sökas av Arbetsförmedlingen. Medlen används för insatser som utförs av fristående aktörer i syfte att främja övergångarna till arbete eller studier.

Insatserna riktas till individer som är långt från arbetsmarknaden och som är i behov av rustande och matchande insatser i form av t.ex. platsförmedling, stöd för att förbättra deltagarens jobbsökande och vägledning mot arbete eller studier (bl.a. reguljär utbildning) samt kartläggning, planering och uppföljning av aktiviteter. Insatserna kan också vara av rustande karaktär som understödjer matchningen. Förutom arbetslöshet kan dessa individer omfattas av en eller flera riskfaktorer för långtidsarbetslöshet: t.ex. kort utbildning, avsaknad av arbetslivserfarenhet eller andra faktorer som gör att individen inte förväntas få ett arbete på kort sikt.

¹ Med undantag för ett specifikt mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen.

Insatser som erbjuds inom specifikt mål a) ska rikta sig till individer.

Prioriterade insatser på individnivå

På individnivå prioriteras insatser som bidrar till att fler individer kommer i arbete eller studier och på så sätt närmar sig arbetsmarknaden. Insatser bör också bidra till att individer snabbare uppnår varaktig sysselsättning. T.ex.:

- Rustande insatser för att individer ska etablera sig på arbetsmarknaden
- Matchande insatser för att individen ska komma i arbete

Insatserna ska bidra till att fler individer har kompetens som möter arbetsmarknadens behov.

Insatser inom specifikt mål a) riktar sig till individer som är inskrivna hos Arbetsförmedlingen och som är aktuella för rustande och matchande insatser som utförs av fristående aktörer. Insatser för övriga arbetslösa individer med behov av stöd ska främst genomföras inom programområde A, specifikt mål h.

De huvudsakliga målgrupperna – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tillgången till sysselsättning för arbetssökande är prioriterat inom specifikt mål a) och riktas till följande målgrupper:

Arbetslösa som står långt från arbetsmarknaden, inklusive långtidsarbetslösa, unga (från 15 år), nyanlända, individer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga eller individer som är sjukskrivna och har behov av stöd för återgång i arbete.

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

ESF+ ska säkerställa att jämställdhet, tillgänglighet och icke-diskriminering beaktas i alla delar av programmet. Särskilda riktade insatser ska också stödjas för att främja dessa principer. Under programperioden 2014–2020 har nationella standarder för Socialfonden för jämställdhets-, icke-diskriminerings- och tillgänglighetsintegrering använts i genomförandet. Dessa standarder har varit verktyg i planering, genomförande, övervakning och utvärdering av insatser på nationell och regional nivå, men även på projektnivå. Genom kraven på integrering har fonden bidragit i arbetet med att uppnå nationella mål och programmål. För att jämställdhet, icke-diskriminering och

tillgänglighet ska genomsyra insatserna bör det systematiska tillvägagångssättet för att implementera de horisontella målen även fortsättningsvis tillämpas och utvecklas.

ESF+ ska bidra till att främja jämställdhet för kvinnor och män. De ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv. Inom ESF+ handlar det bl.a. om kvinnors och mäns möjligheter till deltagande på arbetsmarknaden och val av yrke.

ESF+ ska bidra till att öka tillgängligheten. Fonden ska främja och tillvara människors potential och förmåga, där utgångspunkten är att se personers möjligheter. Fokus är att identifiera och undanröja hinder för delaktighet, både på individ, organisation och samhällsnivå. Tillgänglighet ska finnas med som ett integrerat perspektiv i de insatser som stöds. Insatser kan handla om ökad tillgänglighetskompetens hos projektmedarbetare eller om att lokaler, information och verksamhet i sin helhet ska vara tillgänglig för alla oavsett funktionsförmåga.

En förutsättning för att nå målsättningen med ESF+ är att människor inte exkluderas till följd av diskriminering. Icke-diskriminering handlar om att inte missgynna eller behandla någon sämre än någon annan i en jämförbar situation. Grundläggande är att främja lika rättigheter, att arbeta förebyggande och att skapa förutsättningar för att alla ska kunna utvecklas på sina egna villkor. ESF+ kan göra insatser som t.ex. handlar om att sprida kunskap om hur diskriminering kommer till uttryck, öka delaktigheten i planering och genomförande av projekten och rättighetsbaserade utbildningar för projektdeltagare.

Angivande av de särskilda målterritorierna, inklusive planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

Interregionala, gränsöverskridande och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

ESF+ ska stödja satsningar och koordinering av interregionala, gränsöverskridande och transnationella insatser där stödmottagarna finns i minst en annan medlemsstat. Inom ramen för specifikt mål a) är transnationella insatser möjliga endast om de är mycket väl motiverade och bidrar med mervärde för målgruppen.

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

2.1.3.1.2 Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
Programområde B	a	ESF+	Mer utvecklad	EECO02	Arbetslösa, inklusive långtidsarbetslösa	Antal	9708	32 360

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Referensscenario eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Uppgiftskälla [200]	Anmärkingar [200]
Programområde B	a	ESF +	Mer utvecklad	EECR05	Deltagare i sysselsättning sex månader efter avslutad åtgärd	Andel	27	2020 och 2021	30	Arbetsförmedlingens verksamhetsstatistik	
Programområde B	a	ESF +	Mer utvecklad	PS01	Deltagare i utbildning sex månader efter avslutat projektdeltagande	Andel	5	2020 och 2021	6	Arbetsförmedlingens verksamhetsstatistik	

2.1.3.1.3 Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp (ej tillämpligt för EHFVF)

Referens: artikel 22.3 d viii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 4: Dimension 1 – interventionsområde

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde B	ESF+	Mer utvecklad	a	140	106 004 784

Tabell 5: Dimension 2 – finansieringsform

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde B	ESF+	Mer utvecklad	a	01	106 004 784

Tabell 6: Dimension 3 – territoriell genomförandemetod och territoriell inriktning

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde B	ESF+	Mer utvecklad	a	33	-

Tabell 7: Dimension 6 – ESF+-sekundärtema

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde B	ESF+	Mer utvecklad	a	09	-

Tabell 8: Dimension 7 – jämställdhetsdimensionen i ESF+*, Eruf, Sammanhållningsfonden och FRO

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde B	ESF+	Mer utvecklad	a	02	42 401 914

* I princip bidrar 40 % av ESF+-medlen till uppföljning av jämställdheten. 100 % är tillämpligt när en medlemsstat väljer att tillämpa artikel 6 i ESF+-förordningen samt programspecifika jämställdhetsåtgärder.

2.1.4 Programområde C Minska risken för ekonomisk utsatthet

☐ Detta är en prioritering för ungdomssysselsättning
☐ Detta är en prioritering för sociala innovativa åtgärder
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen*
☒ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen ¹
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för urban mobilitet i artikel 3.1 b viii i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för digital konnektivitet i artikel 3.1 a v i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

* Gå vidare till avsnitt 2.1.1.2 om denna ruta är ikryssad.

¹ Om resurser inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen tas i beaktande vid tillämpning av artikel 7.4 i ESF+-förordningen.

2.1.4.1 Specifikt mål¹ (upprepas för varje utvalt specifikt mål för andra prioriteringar än tekniskt bistånd)

Specifikt mål I) Främja social integrering av människor som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning, inbegripet de som har det sämst ställt och barn

2.1.4.1.1 Interventioner från fonderna

Referens: artikel 22.3 d i, iii, iv, v, vi och vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Relaterade åtgärdstyper – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Att arbeta mot ekonomisk utsatthet är ett viktigt område i gränsen mellan social- och arbetsmarknadspolitik. Genom arbete och möjligheter att försörja sig själv minskar fattigdomen, och individen får bättre förutsättningar att självständigt bestämma över sin egen framtid. Möjligheten till egenförsörjning är en viktig del bort från ekonomisk utsatthet.

Flertalet bidragande faktorer gör att individer hamnar i ekonomisk utsatthet. Bostadssituation, utländsk bakgrund, familjesituation med mera är bakgrundsfaktorer och förutsättningar för de insatser som är relevanta för ESF+, men alla är inte aktuella som insatsområden i sig. Barns ekonomiska utsatthet är ofta beroende av föräldrarnas socioekonomiska förhållanden. Insatser för föräldrar kan bidra till en positiv inverkan även på barnens situation.

Insatser för barn i ekonomisk utsatthet ska syfta till att stärka deras skolgång, skapa en meningsfull fritid och inkludera dem i en social gemenskap. Insatserna kan exempelvis bidra till att motverka segregation i skolorna och dess kringliggande verksamheter. Insatserna kan också ge målinriktat stöd till skolor i områden med socioekonomiska utmaningar som exempelvis läxhjälp, fritidsaktiviteter och språkstöd.

¹ Med undantag för ett specifikt mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen.

Insatser som bidrar till möjlighet till egenförsörjning på kort och lång sikt står i fokus. Utbildning och insatser som stärker individens möjlighet till arbete och tillgång till arbete prioriteras, likväl som preventiva, effektiviserande och strukturförstärkande insatser.

Insatser kan bidra till ökad sysselsättning och lägre långtidsarbetslöshet i områden med socioekonomiska utmaningar. Det är särskilt angeläget att minska skolsegregationen och sambandet mellan elevernas socioekonomiska bakgrund och kunskapsresultat.

Satsningar inom området kan avse insatser direkta för målgruppen, för att utveckla organisationer samt för att utveckla strukturer.

Prioriterade insatser på individnivå

På individnivå prioriteras insatser som leder till ett minskat utanförskap och minskad risk för ekonomisk utsatthet. Insatserna ska syfta till att fler individer kommer i arbete eller utbildning och på så sätt närmar sig arbetsmarknaden. För barn (6 till 18 år) kan insatserna innebära stärkt skolgång, meningsfull fritid och ökad social gemenskap. Insatserna bör också bidra till att individerna uppnår varaktig sysselsättning:

- Individuella rustande åtgärder som t.ex. utbildning, läxhjälp, språkutbildning, praktik, handledning, validering och förberedande insatser.
- Uppsökande arbete som bidrar till att individer som befinner sig utanför arbetsmarknaden i större utsträckning kommer i arbete eller studier.
- Hälsöfrämjande insatser som stödjer individen i att närma sig arbetsmarknaden.
- Insatser som bidrar till en meningsfull fritid för barn och unga.
- Insatser som motverkar segregation.

Prioriterade insatser på organisationsnivå

På organisationsnivå prioriteras insatser som leder till att organisationer bättre möter individens samlade behov som leder till ett minskat utanförskap:

- Kapacitetshöjande insatser hos aktörer för att stödja ekonomiskt utsatta individer. Exempelvis metodutveckling, utbildning och kompetensutveckling.

Prioriterade insatser på strukturnivå

På strukturnivå prioriteras insatser som bidrar till en utvecklad arbetsmarknadspolitik:

- Insatser för en inkluderande arbetsmarknad och socialt företagande.
- Insatser för att utöka strukturer för samverkan mellan civilsamhället och offentliga aktörer.

För att möjliggöra en effektiv utvärdering av resultat och effekter kan ESF+ finansiera initiativ avseende utvärdering och analys samt spridningsverksamhet. ESF+ kan även finansiera initiativ som syftar till att effektivisera programgenomförandet. Dessa stödstrukturer kan, där så bedöms vara relevant, vara gemensamma med andra fonder.

De huvudsakliga målgrupperna – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Social inkludering för att närma sig arbetsmarknaden är prioriterat inom specifikt mål 1), och används i huvudsak för stöd till individer, barn och vuxna, som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning inom ramen för definitionen av relativ fattigdom, vilken innebär att ha mindre än 60 procent av medianinkomsten i landet.

Insatser inom programområdet kan även omfatta yrkespersoner verksamma inom den privata, den offentliga och den idéburen sektorn, vilka inom sina respektive verksamheter kan bidra till att främja social integrering för de prioriterade grupperna. Det kan t.ex. handla om medverkan i metodutveckling eller deltagande i kompetensutveckling som rör en viss metodik inom ramen för ett projekt. För att stärka arbetsgivarens möjligheter att erbjuda arbete eller praktik kan utbildning för sysselsatta i t.ex. handledning och anpassning av arbetets innehåll och organisering ha stor betydelse.

Av de allokerade medlen till programområde C är fördelningen ca 50 procent till insatser för barn (6 till 18 år) och ca 50 procent till insatser för vuxna.

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

ESF+ ska säkerställa att jämställdhet, tillgänglighet och icke-diskriminering beaktas i alla delar av programmet. Särskilda riktade insatser ska också stödjas för att främja dessa principer. Under programperioden 2014–2020 har nationella standarder för Socialfonden för jämställdhets-, icke-diskriminerings- och tillgänglighetsintegrering använts i genomförandet. Dessa standarder har varit verktyg i planering, genomförande, övervakning och utvärdering av insatser på nationell och regional nivå, men även på projektnivå. Genom kraven på integrering har fonden bidragit i arbetet med att uppnå nationella mål och programmål. För att jämställdhet, icke-diskriminering och tillgänglighet ska genomsyra insatserna bör det systematiska tillvägagångssättet för att implementera de horisontella målen även fortsättningsvis tillämpas och utvecklas.

ESF+ ska bidra till att främja jämställdhet för kvinnor och män. De ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv. Inom ESF+ handlar det bl.a. om kvinnors och mäns möjligheter till deltagande på arbetsmarknaden och val av yrke.

ESF+ ska bidra till att öka tillgängligheten. Fonden ska främja och tillvara människors potential och förmåga, där utgångspunkten är att se personers möjligheter. Fokus är att identifiera och undanröja hinder för delaktighet, både på individ, organisation och samhällsnivå. Tillgänglighet ska finnas med som ett integrerat perspektiv i de insatser som stöds. Insatser kan handla om ökad tillgänglighetskompetens hos projektmedarbetare eller om att lokaler, information och verksamhet i sin helhet ska vara tillgänglig för alla oavsett funktionsförmåga.

En förutsättning för att nå målsättningen med ESF+ är att människor inte exkluderas till följd av diskriminering. Icke-diskriminering handlar om att inte missgynna eller behandla någon sämre än någon annan i en jämförbar situation. Grundläggande är att främja lika rättigheter, att arbeta förebyggande och att skapa förutsättningar för att alla ska kunna utvecklas på sina egna villkor. ESF+ kan göra insatser som t.ex. handlar om att sprida kunskap om hur diskriminering kommer till uttryck, öka delaktigheten i planering och genomförande av projekten och rättighetsbaserade utbildningar för projektdeltagare.

Angivande av de särskilda målterritorierna, inklusive planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

Interregionala, gränsöverskridande och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

ESF+ ska stödja satsningar på och koordinering av interregionala, gränsöverskridande och transnationella insatser, där stödmottagarna finns i minst ett annat medlemsland. Transnationellt arbete kan bidra till att effektivt lösa gemensamma utmaningar och användas som ett verktyg för innovation, lärande och spridning av resultat. Tillsammans med samhällsaktörer och projekt i andra medlemsstater kan metoder utvecklas och strukturer och policys förbättras inom relevanta politikområden. Transnationellt samarbete bidrar till att bygga ett gemensamt Europa genom att ge förutsättningar för sektors- och gränsöverskridande utbyte.

Transnationellt samarbete kan ske både i form av deltagande i nätverk, genom att bidra till genomförandet av Östersjöstrategin samt genom samverkan (exempelvis studiebesök, utbyten, mobilitet och andra typer av transnationalitet) mellan projekt eller med andra samarbetspartners i medlemsländerna. Det kan handla om insatser för att minska ekonomisk utsatthet, återinträde på arbetsmarknaden, etablering på arbetsmarknaden, stödja yrkesverksamma individer med på arbetsmarknaden.

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

2.1.4.1.2 Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
Programområde C	1	ESF+	Mer utvecklad	ESCO01	Totalt antal deltagare	Antal	309	1030
Programområde C	1	ESF+	Mer utvecklad	PS02	Antal projekt för deltagare under 18 år	Antal	4	12

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Referensscenario eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Uppgiftskälla [200]	Anmärkningar [200]
Programområde C	1	ESF+	Mer utvecklad	PS03	Deltagare med förbättrad arbetsmarknadssituation efter avslutat projektdeltagande	Andel	42	2021	42	Svenska ESF-rådets ärendehanteringssystem	

2.1.4.1.3 Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp (ej tillämpligt för EHFVF)

Referens: artikel 22.3 d viii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 4: Dimension 1 – interventionsområde

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde C	ESF+	Mer utvecklad	1	163	21 200 957

Tabell 5: Dimension 2 – finansieringsform

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde C	ESF+	Mer utvecklad	1	01	21 200 957

Tabell 6: Dimension 3 – territoriell genomförandemetod och territoriell inriktning

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde C	ESF+	Mer utvecklad	1	33	-

Tabell 7: Dimension 6 – ESF+-sekundärteman

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde C	ESF+	Mer utvecklad	1	06	10 600 478

Tabell 8: Dimension 7 – jämställdhetsdimensionen i ESF+*, Eruf, Sammanhållningsfonden och FRO

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde C	ESF+	Mer utvecklad	1	02	8 480 383

* I princip bidrar 40 % av ESF+-medlen till uppföljning av jämställdheten. 100 % är tillämpligt när en medlemsstat väljer att tillämpa artikel 6 i ESF+-förordningen samt programspecifika jämställdhetsåtgärder.

2.1.5 Programområde D Öka kapaciteten i den glesa geografien

☐ Detta är en prioritering för ungdomssysselsättning
☐ Detta är en prioritering för sociala innovativa åtgärder
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen*
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen ¹
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för urban mobilitet i artikel 3.1 b viii i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för digital konnektivitet i artikel 3.1 a v i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

* Gå vidare till avsnitt 2.1.1.2 om denna ruta är ikryssad.

¹ Om resurser inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen tas i beaktande vid tillämpning av artikel 7.4 i ESF+-förordningen.

2.1.5.1 Specifikt mål¹ (upprepas för varje utvalt specifikt mål för andra prioriteringar än tekniskt bistånd)

Specifikt mål b) Modernisera arbetsmarknadens institutioner och tjänster för att bedöma och förutse kompetensbehov och säkerställa snabbt och skräddarsytt bistånd och stöd till matchning, övergångar och rörlighet på arbetsmarknaden

2.1.5.1.1 Interventioner från fonderna

Referens: artikel 22.3 d i, iii, iv, v, vi och vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Relaterade åtgärdsstyper – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Programområdet stödjer insatser för att öka kapaciteten i den glesa geografin. Områdena bör, enligt EUF-fördragets artikel 174 och förordning om gemensamma bestämmelser, omfattas av särskilda åtgärder och erhålla ytterligare finansiering. Medlen ska riktas till de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, ö-regioner, gränsregioner och bergsregioner. I Sverige rör detta Nuts 2-regionerna Övre Norrland och Mellersta Norrland.

De nordliga regionerna har bl.a. stora avstånd med få möjligheter till kollektivt resande, en låg befolkningstäthet och en åldrande befolkning samt en konjunkturkänslig och naturresursbaserad ekonomi. Detta i kombination med små och många gånger isolerade lokala eller regionala arbetsmarknader samt små organisationer och kommuner med förhållandevis låg genomförandekapacitet med lite utrymme för insatser utanför den dagliga verksamheten. En övergripande strukturell utmaning är den begränsade kapaciteten hos många aktörer att arbeta med utvecklingsarbete.

Med en mindre befolkningsmängd att utgå från är det naturligt att de relativa kostnaderna är högre än i mer tätbefolkade geografier. Det finns därför behov av särskilda distansöverbryggande och kapacitetsstärkande insatser, men också av förstärkande insatser

¹ Med undantag för ett specifikt mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen.

som tar hänsyn till specifika faktorer såsom volymer och kostnadseffektivitet per person eller insats.

Ett sätt att utveckla arbetsmarknaden och utrusta människor med nya kompetenser eller arbete kan vara att skapa kapacitet hos aktörerna genom samverkansprojekt inom ESF+.

Samverkansprojekt kan exempelvis handla om att utveckla och stärka strukturer och insatser samt skapa arenor för att kunna genomföra certifiering, yrkesbevis och validering.

Samverkansprojekt kan också handla om att utveckla, stärka och stödja samverkan mellan utbildningsanordnare sinsemellan, men också mellan utbildningsanordnare och arbetsliv för att nå ett större antal individer och säkerställa att rätt kompetens finns tillgänglig. Strategier för insatser och inriktning för särskilda tilläggsanslag för de nordliga glesbefolkade regionerna ska framgå av respektive regional handlingsplan. De regionala utlysningarna ska ha en tydlig koppling till handlingsplanerna.

Satsningar inom specifikt mål b) kan avse direkta insatser för programmets målgrupper, insatser för att utveckla organisationer samt insatser för att utveckla system och strukturer, givet programområdets syfte att de bidrar till kompensation för eventuella extrakostnader på grund av dålig tillgänglighet och territoriell splittring.

Insatser inom specifikt mål b) ska i första hand avse kapacitetsförstärkning av lokala och regionala strukturer, men kan även avse insatser direkt till individer. Insatser som möter utmaningarna i de glesbefolkade regionerna kan därmed vara följande:

- Insatser för analys och prognos av kompetensbehov lokalt och regionalt.
- Insatser för att underlätta matchning, övergångar och rörlighet på arbetsmarknaden lokalt och regionalt. Detta inkluderar t.ex. möjligheter att stärka utbildningssystemens kvalitet, effektivitet och anpassning till arbetsmarknaden för att underlätta för människor att tillägna sig nyckelkompetenser, inbegripet digitala färdigheter.
- Lokala och regionala insatser av kapacitetsstärkande och koordinerande karaktär samt förstärka och utveckla samverkan inom arbetsmarknads- och utbildningspolitikens område, t.ex. mellan berörda branscher, utbildningsanordnare och myndigheter.
- Ramprojekt, som håller samman ett flertal mindre insatser, tar tillvara på de lokala kompetenserna och förutsättningarna samt effektiviserar genomförandet.

- Insatser vid snabba omställningar på arbetsmarknaden lokalt och/eller regionalt.
- Insatser för validering, både för att stärka individens ställning på arbetsmarknaden och för regionala strukturer för att tillgodose arbetsmarknadens behov.
- Kapacitetsförstärkande insatser samt insatser för att utveckla lärcentrum samt samtliga utbildningsformer, såsom gymnasieskolan, kommunala vuxenutbildningen inklusive yrkesvux, folkhögskolan, yrkeshögskolan samt högskolan i syfte att förstärka kopplingen mellan utbildning och arbetsliv.

I arbetet för att stärka lokala och regionala strukturer i den glesa geografin kan synergier finnas mellan ESF+ och Eruf samt FRO.

De huvudsakliga målgrupperna – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Insatserna ska genomföras i Övre Norrland och Mellersta Norrland och i första hand avse kapacitetsförstärkning av lokala och regionala strukturer, men kan även riktas direkt till individer. Specifikt mål b) riktas i huvudsak till följande målgrupper:

- Organisationer, myndigheter, företag och andra arbetsgivare inom privat, offentlig och idéburen sektor.

Insatserna bör ta hänsyn till kompetensförsörjning i ett bredare perspektiv och även inkludera individer som ska etablera sig eller återinträda på arbetsmarknaden samt alla sysselsatta, såväl företagare som anställda, oavsett anställningsform och tidslängd, inom privat, offentlig sektor och idéburen sektor.

Insatser kan även omfatta personer inom privat, offentlig och idéburen sektor, vilka inom sina verksamheter bidrar till aktiv inkludering för de prioriterade grupperna. Det kan t.ex. handla om medverkan i metodutveckling eller deltagande i kompetensutveckling som rör en viss metodik. För att stärka arbetsgivarens möjligheter att erbjuda arbete eller praktik kan utbildning för sysselsatta i t.ex. handledning och anpassning av arbetets innehåll och organisering ha stor betydelse.

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

ESF+ ska säkerställa att jämställdhet, tillgänglighet och icke-diskriminering beaktas i alla delar av programmet. Särskilda riktade insatser ska också stödjas för att främja dessa principer. Under programperioden 2014–2020 har nationella standarder för Socialfonden för jämställdhets-, icke-diskriminerings- och tillgänglighetsintegrering använts i genomförandet. Dessa standarder har varit verktyg i planering,

genomförande, övervakning och utvärdering av insatser på nationell och regional nivå, men även på projektnivå. Genom kraven på integrering har fonden bidragit i arbetet med att uppnå nationella mål och program mål. För att jämställdhet, icke-diskriminering och tillgänglighet ska genomsyra insatserna bör det systematiska tillvägagångssättet för att implementera de horisontella målen även fortsättningsvis tillämpas och utvecklas.

ESF+ ska bidra till att främja jämställdhet för kvinnor och män. De ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv. Inom ESF+ handlar det bl.a. om kvinnors och mäns möjligheter till deltagande på arbetsmarknaden och val av yrke.

ESF+ ska bidra till att öka tillgängligheten. Fonden ska främja och tillvara människors potential och förmåga, där utgångspunkten är att se personers möjligheter. Fokus är att identifiera och undanröja hinder för delaktighet, både på individ, organisation och samhällsnivå. Tillgänglighet ska finnas med som ett integrerat perspektiv i de insatser som stöds. Insatser kan handla om ökad tillgänglighetskompetens hos projektmedarbetare eller om att lokaler, information och verksamhet i sin helhet ska vara tillgänglig för alla oavsett funktionsförmåga.

En förutsättning för att nå målsättningen med ESF+ är att människor inte exkluderas till följd av diskriminering. Icke-diskriminering handlar om att inte missgynna eller behandla någon sämre än någon annan i en jämförbar situation. Grundläggande är att främja lika rättigheter, att arbeta förebyggande och att skapa förutsättningar för att alla ska kunna utvecklas på sina egna villkor. ESF+ kan göra insatser som t.ex. handlar om att sprida kunskap om hur diskriminering kommer till uttryck, öka delaktigheten i planering och genomförande av projekten och rättighetsbaserade utbildningar för projektdeltagare.

Angivande av de särskilda målterritorierna, inklusive planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Programområde D avser nordliga glesbefolkade regioner: Övre Norrland och Mellersta Norrland.

Interregionala, gränsöverskridande och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

ESF+ ska stödja satsningar på och koordinering av interregionala, gränsöverskridande och transnationella insatser, där stödmottagarna finns i minst ett annat medlemsland. Transnationellt arbete kan bidra till att effektivt lösa gemensamma utmaningar och användas som ett verktyg för innovation, lärande och spridning av resultat. Tillsammans med samhällsaktörer och projekt i andra medlemsstater kan metoder utvecklas och strukturer och policys förbättras inom relevanta politikområden. Transnationellt samarbete bidrar till att bygga ett gemensamt Europa genom att ge förutsättningar för sektors- och gränsöverskridande utbyte.

Transnationellt samarbete kan ske både i form av deltagande i nätverk, genom att bidra till genomförandet av Östersjöstrategin samt genom samverkan (exempelvis studiebesök, utbyten, mobilitet och andra typer av transnationalitet) mellan projekt eller andra samarbetspartners i medlemsländerna. Det kan handla om insatser för att minska ekonomisk utsatthet, återinträde på arbetsmarknaden, etablering på arbetsmarknaden, stödja yrkesverksamma individer på arbetsmarknaden.

Transnationellt samarbete möjliggörs inom ramen för insatser i samtliga programområden. Särskild prioritet ges till transnationellt samarbete inom ramen för Östersjöstrategin. Den beskrivs i avsnitt 1 och ska ses som ett verktyg för att hantera globala utmaningar på makroregional nivå och tydliggör behovet och värdet av gränsöverskridande samarbeten mellan sektorer och länder.

Transnationell samverkan inom ramen för programmet för ESF+ kan också vara aktuellt i förhållande till Erasmus+. Synergier med Erasmus+ skulle kunna handla om att främja mobilitet i utbildningssyfte för elever med sämre förutsättningar eller att delta i strategiska partnerskap.

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

2.1.5.1.2 Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
Programområde D	b	ESF+	Nordliga glesbefolkade regioner	PS04	Antal projekt	Antal	15	50

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Referensscenario eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Uppgiftskälla [200]	Anmärkningsgar [200]
Programområde D	b	ESF+	Nordliga glesbefolkade regioner	PS05	Andel projekt som bidragit till kapacitetsförstärkning, organisationsutveckling eller strukturpåverkan sex månader efter projektavslut	Andel	59	2021	62	Svenska ESF-rådets ärendehanteringssystem	

2.1.5.1.3 Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp (ej tillämpligt för EHFVF)

Referens: artikel 22.3 d viii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 4: Dimension 1 – interventionsområde

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde D	ESF+	Nordliga glesbefolkade regioner	b	175	46 061 611

Tabell 5: Dimension 2 – finansieringsform

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde D	ESF+	Nordliga glesbefolkade regioner	b	01	46 061 611

Tabell 6: Dimension 3 – territoriell genomförandemetod och territoriell inriktning

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde D	ESF+	Nordliga glesbefolkade regioner	b	31	-

Tabell 7: Dimension 6 – ESF+-sekundärteman

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde D	ESF+	Nordliga glesbefolkade regioner	b	09	-

Tabell 8: Dimension 7 – jämställdhetsdimensionen i ESF+*, Eruf, Sammanhållningsfonden och FRO

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde D	ESF+	Nordliga glesbefolkade regioner	b	02	18 424 644

* I princip bidrar 40 % av ESF+-medlen till uppföljning av jämställdheten. 100 % är tillämpligt när en medlemsstat väljer att tillämpa artikel 6 i ESF+-förordningen samt programspecifika jämställdhetsåtgärder.

2.1.6 Programområde E Social innovation

☐ Detta är en prioritering för ungdomssysselsättning
☒ Detta är en prioritering för sociala innovativa åtgärder
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen*
☐ Detta är en prioritering för stöd till de personer som har det sämst ställt, inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen ¹
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för urban mobilitet i artikel 3.1 b viii i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden
☐ Detta är en prioritering för det specifika målet för digital konnektivitet i artikel 3.1 a v i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

* Gå vidare till avsnitt 2.1.1.2 om denna ruta är ikryssad.

¹ Om resurser inom ramen för det specifika målet i artikel 4.1 l i ESF+-förordningen tas i beaktande vid tillämpning av artikel 7.4 i ESF+-förordningen.

2.1.6.1 Specifikt mål¹ (upprepas för varje utvalt specifikt mål för andra prioriteringar än tekniskt bistånd)

Specifikt mål h) Uppmuntra aktiv inkludering i syfte att främja lika möjligheter och aktivt deltagande samt förbättra anställningsbarheten, särskilt för missgynnade grupper

2.1.6.1.1 Interventioner från fonderna

Referens: artikel 22.3 d i, iii, iv, v, vi och vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Relaterade åtgärdsstyper – artikel 22.3 d i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

Sociala innovationer är produkter, tjänster och modeller som på nya sätt löser komplexa samhällsutmaningar och skapar nya relationer och samarbeten. Utmaningarna inom arbetsmarknad och angränsande politikområden är stora och komplexa. Pandemin har aktualiserat behovet av att tänka nytt och ställa om inom och mellan sektorer.

Inom social innovation är samverkan prioriterad eftersom den samlade kunskapen hos enskilda aktörer inom offentlig-, privat- eller idéburen sektor behövs för att hitta nya metoder för att lösa olika samhällsutmaningar. Omställningsprocesser kräver metodutvecklande arbete, samarbete över gränser och nya tankesätt. Socialfonden kan inom programområde E bidra till utveckling, test, implementering och spridning av sociala innovationer. Insatser inom området kan utgöras av åtgärder som effektiviserar processer, produkter och tjänster, appliceras inom nya områden, eller vara helt nya för världen. En innovations värdeskapande uppstår i nyttiggörandet och tillämpningen av en idé.

Programområdet social innovation ska möjliggöra för nyskapande och effektivare lösningar för att möta de utmaningar som presenterats i avsnitt 1 och i de landspecifika rekommendationerna. Insatserna inom programområdet kan med fördel genomföras i

¹ Med undantag för ett specifikt mål som anges i artikel 4.1 m i ESF+-förordningen.

partnerskap mellan aktörer inom den offentliga, privata och idéburna sektorn, och ska syfta till att med innovativa angreppssätt leverera samhällstjänster med hög kvalitet och effektivitet. Insatser ska möta samhällets utmaningar och behov gällande social inkludering, arbetsmarknad, utbildning och kapacitetsuppbyggnad.

Inom specifikt mål h) programområde E kan insatser göras som möter utmaningar och behov hos individer som befinner sig eller riskerar att hamna i ekonomisk utsatthet, individer som står utanför arbetsmarknaden på grund av arbetslöshet samt insatser för de som ännu inte etablerat sig på arbetsmarknaden.

Insatser kan även innefatta initiativ eller experimenterande i tidig fas som genom strategisk påverkan och opinionsbildning ämnar påverka och utveckla rådande strukturer och regelverk som möjliggör nya lösningar och långsiktiga effekter för social inkludering, arbetsmarknad, utbildning och kapacitetsuppbyggnad.

Insatserna inom programområdet kan även bidra till nya lösningar som ger långsiktig och hållbara effekter för social inkludering, arbetsmarknad, utbildning och kapacitetsuppbyggnad, exempelvis genom modeller för finansiering eller implementering av innovativa insatser.

Prioriterade insatser på individnivå

På individnivå prioriteras insatser som bidrar till att fler individer kommer i arbete, studier eller närmar sig arbetsmarknaden. Insatserna bör också bidra till att individerna uppnår en varaktig sysselsättning.

- Insatser som syftar till att förbättra samverkan mellan aktörer för att möjliggöra social inkludering.
- Insatser som bidrar till att individer som befinner sig utanför arbetsmarknaden får ett individanpassat stöd som i större utsträckning bidrar till att de kommer i arbete eller studier.
- Insatser som via nya eller förbättrade sätt främjar samverkan mellan aktörer för att stärka en arbetsmarknadsetablering.
- Insatser som syftar till attitydförändring som kan bidra till social inkludering.

Prioriterade insatser på organisationsnivå

På organisationsnivå prioriteras insatser som leder till att organisationer via gemensamma ansträngningar bättre möter samhällsutmaningar gällande segregation, digitalisering och automatisering, ekonomisk utsatthet, behov av yrkesväxling samt etablering, återinträde eller tryggare anställning på arbetsmarknaden.

- Insatser gällande förstärkt och relevant samverkan för behovsanpassade lösningar för individen. Insatserna ska innehålla minst ett partnerskap mellan aktörer från den offentliga, privata och idéburna sektorn.

Prioriterade insatser på strukturnivå

På strukturnivå prioriteras insatser som bidrar till varaktiga samhällseffekter och till en utvecklad arbetsmarknadspolitik.

- Insatser med lösningar för en breddad arbetsmarknad och stärkta möjligheter till socialt företagande som genererar såväl ekonomisk som social och miljömässig hållbarhet.
- Pröva och utveckla modeller som möter nya behov som uppstår kring kompetensförsörjning i samband med en arbetsmarknad som går mot rörligare arbetsförhållanden, exempelvis plattformsbaserade jobbtillfällen eller tjänster som ett resultat av digitaliseringen.

På strukturnivå prioriteras insatser som leder till att arbetsmarknadspolitiken är utvecklad givet nya förutsättningar:

- Strategiskt arbete med jämställdhet, tillgänglighet och icke-diskriminering inom området livslångt lärande.

En ambition med programområde E är att där det är möjligt skala upp projekten till insatser inom andra programområden inom programmet.

För att möjliggöra en effektiv utvärdering av resultat och effekter kan programmet finansiera initiativ avseende utvärdering och analys samt spridningsverksamhet. Programmet kan även

finansiera initiativ som syftar till att effektivisera programgenomförandet. Dessa stödstrukturer kan, där så bedöms vara relevant, vara gemensamma med andra fonder.

De huvudsakliga målgrupperna – artikel 22.3 d iii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Insatserna inom specifikt mål h) ska i första hand inom programområdet avse nyskapande insatser för att utveckla organisationer samt för att utveckla strukturer. Programområdet utesluter dock inte direkta insatser för individer.

Specifikt mål h) riktas därmed i huvudsak till följande målgrupper:

-Individer samt organisationer inom de idéburna, offentliga och privata sektorerna

Åtgärder för säkerställande av jämställdhet, inkludering och icke-diskriminering – artikel 22.3 d iv i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 6 i ESF+-förordningen

ESF+ ska säkerställa att jämställdhet, tillgänglighet och icke-diskriminering beaktas i alla delar av programmet. Särskilda riktade insatser ska också stödjas för att främja dessa principer. Under programperioden 2014–2020 har nationella standarder för Socialfonden för jämställdhets-, icke-diskriminerings- och tillgänglighetsintegrering använts i genomförandet. Dessa standarder har varit verktyg i planering, genomförande, övervakning och utvärdering av insatser på nationell och regional nivå, men även på projektnivå. Genom kraven på integrering har fonden bidragit i arbetet med att uppnå nationella mål och programmål. För att jämställdhet, icke-diskriminering och tillgänglighet ska genomsyra insatserna bör det systematiska tillvägagångssättet för att implementera de horisontella målen även fortsättningsvis tillämpas och utvecklas.

ESF+ ska bidra till att främja jämställdhet för kvinnor och män. De ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv. Inom ESF+ handlar det bl.a. om kvinnors och mäns möjligheter till deltagande på arbetsmarknaden och val av yrke.

ESF+ ska bidra till att öka tillgängligheten. Fonden ska främja och tillvara människors potential och förmåga, där utgångspunkten är att se personers möjligheter. Fokus är att identifiera och undanröja hinder för delaktighet, både på individ, organisation och samhällsnivå. Tillgänglighet ska finnas med som ett integrerat perspektiv i de insatser som stöds. Insatser kan handla om ökad tillgänglighetskompetens hos projektmedarbetare eller om att lokaler, information och verksamhet i sin helhet ska vara tillgänglig för alla oavsett funktionsförmåga.

En förutsättning för att nå målsättningen med ESF+ är att människor inte exkluderas till följd av diskriminering. Icke-diskriminering handlar om att inte missgynna eller behandla någon sämre än någon annan i en jämförbar situation. Grundläggande är att främja lika rättigheter, att arbeta förebyggande och att skapa förutsättningar för att alla ska kunna utvecklas på sina egna villkor. ESF+ kan göra insatser som t.ex. handlar om att sprida kunskap om hur diskriminering kommer till uttryck, öka delaktigheten i planering och genomförande av projekten och rättighetsbaserade utbildningar för projektdeltagare.

Angivande av de särskilda målterritorierna, inklusive planerad användning av territoriella verktyg – artikel 22.3 d v i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

Interregionala, gränsöverskridande och transnationella åtgärder – artikel 22.3 d vi i förordningen om gemensamma bestämmelser

ESF+ ska stödja satsningar på och koordinering av interregionala, gränsöverskridande och transnationella insatser, där stödmottagarna finns i minst ett annat medlemsland. Transnationellt arbete kan bidra till att effektivt lösa gemensamma utmaningar och användas som ett verktyg för innovation, lärande och spridning av resultat. Tillsammans med samhällsaktörer och projekt i andra medlemsstater kan metoder utvecklas och strukturer och policys förbättras inom relevanta politikområden. Transnationellt samarbete bidrar till att bygga ett gemensamt Europa genom att ge förutsättningar för sektors- och gränsöverskridande utbyte.

Transnationellt samarbete kan ske genom att utbyta kunskap och innovativa metoder och resultat, både i form av deltagande i nätverk samt genom samverkan mellan projekt eller andra samarbetspartners i medlemsländerna som exempelvis studiebesök, utbyten, mobilitet och andra typer av transnationella samarbete.

Transnationellt samarbete möjliggörs inom ramen för insatser i samtliga programområden.

Planerad användning av finansieringsinstrument – artikel 22.3 d vii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Ej aktuellt.

2.1.6.1.2 Indikatorer

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 8 i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden

Tabell 2: Outputindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
Programområde E	h	ESF+	Mer utvecklad	PSO4	Antal projekt	Antal	14	48

Referens: artikel 22.3 d ii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 3: Resultatindikatorer

Prioritering	Specifikt mål	Fond	Regionkategori	ID [5]	Indikator [255]	Måttenhet	Referensscenario eller referensvärde	Referensår	Mål (2029)	Uppgiftskälla [200]	Anmärkingar [200]
Programområde E	h	ESF+	Mer utvecklad	PS06	Andel projekt som bidragit till social innovation sex månader efter projektavslut	Andel	59	2021	60	Svenska ESF-rådets ärendehanteringssystem	

2.1.6.1.3 Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp (ej tillämpligt för EHFVF)

Referens: artikel 22.3 d viii i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 4: Dimension 1 – interventionsområde

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde E	ESF+	Mer utvecklad	h	127	35 334 928

Tabell 5: Dimension 2 – finansieringsform

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde E	ESF+	Mer utvecklad	h	01	35 334 928

Tabell 6: Dimension 3 – territoriell genomförandemetod och territoriell inriktning

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde E	ESF+	Mer utvecklad	h	33	-

Tabell 7: Dimension 6 – ESF+-sekundärteman

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde E	ESF+	Mer utvecklad	h	09	-

Tabell 8: Dimension 7 – jämställdhetsdimensionen i ESF+*, Eruf, Sammanhållningsfonden och FRO

Prioritering nr	Fond	Regionkategori	Specifikt mål	Kod	Belopp (EUR)
Programområde E	ESF+	Mer utvecklad	h	02	14 133 971

* I princip bidrar 40 % av ESF+-medlen till uppföljning av jämställdheten. 100 % är tillämpligt när en medlemsstat väljer att tillämpa artikel 6 i ESF+-förordningen samt programspecifika jämställdhetsåtgärder.

3. Finansieringsplan

Referens: artiklarna 14, 22.3 g i, ii och iii, 26 samt 112.1, 112.2 och 112.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser

3.5 Anslag per år

Referens: artikel 22.3 g i i förordningen om gemensamma bestämmelser och artiklarna 3, 4 och 7 i FRO-förordningen

Tabell 10: Anslag per år

Fond	Regionkategori	2021	2022	2023	2024	2025	2026		2026 endast för EHFVF	2027		2027 endast för EHFVF	Totalt
							Anslag utan flexibilitets- belopp	Flexibilitets- belopp		Anslag utan flexibilitets- belopp	Flexibilitets- belopp		
Eruf*	Mer utvecklade regioner												
	Övergångsregioner												
	Mindre utvecklade regioner												
	De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena												
Totalt													

Fond	Regionkategori	2021	2022	2023	2024	2025	2026		2026 endast för EHFVF	2027		2027 endast för EHFVF	Totalt
							Anslag utan flexibilitets- belopp	Flexibilitets- belopp		Anslag utan flexibilitets- belopp	Flexibilitets- belopp		
							ESF+*	Mer utvecklade regioner		-	100 432 777		
	Övergångsregioner	-	12 41 9 868	12 61 9 519	12 82 3 188	13 03 0 929	5 399 000	5 399 000		5 507 067	5 507 068		72 705 639
	Mindre utvecklade regioner												
	De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena	-	7 868 429	7 994 914	8 123 946	8 255 558	3 420 458	3 420 459		3 488 924	3 488 923		46 061 611
Totalt			120 7 21 074	122 6 61 677	124 6 41 340	126 6 60 589	52 478 261	52 478 261		53 528 680	53 528 679		706 69 8 560

Fond		Regionkategori	2021	2022	2023	2024	2025	2026		2026 endast för EHFVF	2027		2027 endast för EHFVF	Totalt
								Anslag utan flexibilitets- belopp	Flexibilitets- belopp		Anslag utan flexibilitets- belopp	Flexibilitets- belopp		
FRO*	Medel enligt artikel 3 i FRO-förordningen													
	Medel enligt artikel 4 i FRO-förordningen													
	Medel enligt artikel 7 i FRO-förordningen (rörande medel enligt artikel 3 i FRO-förordningen)													

Fond	Regionkategori	2021	2022	2023	2024	2025	2026		2026 endast för EHFVF	2027		2027 endast för EHFVF	Totalt
							Anslag utan flexibilitets- belopp	Flexibilitets- belopp		Anslag utan flexibilitets- belopp	Flexibilitets- belopp		
Medel enligt artikel 7 i FRO-förordningen (rörande medel enligt artikel 4 i FRO-förordningen)													
Totalt													
Sammanhållningsfonden	Ej tillämpligt												
EHFVF	Ej tillämpligt												
Totalt			120 7 21 074	122 6 61 677	124 6 41 340	126 6 60 589	52 478 261	52 478 261		53 528 680	53 528 679		706 69 8 560

* Belopp efter den kompletterande överföringen till FRO.

3.6 Totala anslag per fond och nationell medfinansiering

Referens: artiklarna 22.3 g ii, 22.6 och 36 i förordningen om gemensamma bestämmelser

För program inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt, om alternativet tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser valdes i partnerskapsöverenskommelsen.

Tabell 11: Totala anslag per fond och nationellt bidrag

Politiskt mål/FRO:s specifika mål nummer eller tekniskt bistånd	Prioritering	Beräkningsunderlag för unionsstöd (summa stödberättigande kostnader eller offentliga bidrag)	Fond	Regionkategori*	Unionsbidrag a=b+c+i+j	Fördelning av unionsbidraget				Nationellt bidrag d=e+f	Preliminär fördelning av det nationella bidraget		Totalt g=a+d	Med-finansierings-grad h=a/g
						Unionsbidrag		Flexibilitetsbelopp			Offentligt e	Privat f		
						utan tekniskt bistånd enligt artikel 36.5	för tekniskt bistånd enligt artikel 36.5	utan tekniskt bistånd enligt artikel 36.5	för tekniskt bistånd enligt artikel 36.5***					
						b	c	i	j					
	Prioritering 1	Offentligt/totalt	Eruf	Mer utvecklade regioner										
Övergångsregioner														
Mindre utvecklade regioner														
De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena														

	Programområde A	Total	ESF+	Mer utvecklade regioner	425 390 641	347 673 795	13 906 952	61 355 668	2 454 227	638 085 962	578 233 499	59 852 463	1 063 476 603	40,00%	
				Övergångsregioner	72 705 639	59 422 665	2 376 907	10 486 604	419 464	48 470 426	43 923 900	4 546 526	121 176 065	60,00%	
				Mindre utvecklade regioner											
				De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena											
	Programområde B	Totalt	ESF+	Mer utvecklade regioner	106 004 784	86 638 214	3 465 529	15 289 463	611 579	159 007 176	159 007 176	-	265 011 960	40,00%	
				Övergångsregioner											
				Mindre utvecklade regioner											
				De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena											
	Programområde C	Totalt	ESF+	Mer utvecklade regioner	21 200 957	17 327 643	693 106	3 057 893	122 316	2 355 662	2 308 549	47 113	23 556 619	90,00%	
				Övergångsregioner											
				Mindre utvecklade regioner											
				De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena											

	Programområde D	Totalt	ESF+	Mer utvecklade regioner										
				Övergångsregioner										
				Mindre utvecklade regioner										
				De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena	46 061 611	37 646 374	1 505 855	6 643 637	265 745	69 092 417	62 611 548	6 480 869	115 154 028	40,00%
	Programområde E	Totalt	ESF+	Mer utvecklade regioner	35 334 928	28 879 405	1 155 176	5 096 488	203 860	1 859 733	1 822 538	37 195	37 194 661	95,00%
				Övergångsregioner										
				Mindre utvecklade regioner										
				De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena										
	Prioritering 3		FRO**	Medel enligt artikel 3 i FRO-förordningen										
				Medel enligt artikel 4 i FRO-förordningen										
				Totalt										
	Prioritering 4		Sammanhållningsfonden											

Tekniskt bistånd	Prioritering 5 Tekniskt bistånd enligt artikel 37 i förordningen om gemensamma bestämmelser		Eruf eller ESF+ eller FRO eller Sammanhållningsfonden											
			Totalt Eruf	Mer utvecklade regioner										
				Övergångsregioner										
				Mindre utvecklade regioner										
				De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena										
			Totalt ESF+	Mer utvecklade regioner	587 931 310	480 519 057	19 220 762	84 799 510	3 391 980	801 308 533	741 371 762	59 936 771	1 389 239 843	42,32%
				Övergångsregioner	72 705 639	59 422 665	2 376 907	10 486 604	419 464	48 470 426	43 923 900	4 546 526	121 176 065	60,00%
				Mindre utvecklade regioner										
				De yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena	46 061 611	37 646 374	1 505 855	6 643 637	265 745	69 092 417	62 611 548	6 480 869	115 154 028	40,00%

		FRO **	Medel enligt artikel 3 i FRO-förordningen											
			Medel enligt artikel 4 i FRO-förordningen											
		Totalt Sammanhållningsfonden												
Totalsumma				706 698 560	577 588 096	23 103 524	101 929 750	4 077 190	918 871 375	847 907 209	70 964 166	1 625 569 935	43,47%	

* För Eruf och ESF+: mindre utvecklade regioner, övergångsregioner, mer utvecklade regioner och, i förekommande fall, särskilda anslag för de yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena. För Sammanhållningsfonden: ej tillämpligt. För tekniskt bistånd beror tillämpningen av regionkategorier på valet av fond.

** Ange de totala FRO-medlen, inklusive det kompletterande stöd som överförts från Eruf och ESF+. Tabellen ska inte omfatta beloppen i enlighet med artikel 7 i FRO-förordningen. När det gäller tekniskt bistånd som finansieras från FRO bör FRO-medlen delas upp i medel rörande artiklarna 3 och 4 i FRO-förordningen. För artikel 4 i FRO-förordningen finns det inget flexibilitetsbelopp.

4. Nödvändiga villkor

Referens: artikel 22.3 i i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 12: Nödvändiga villkor

Nödvändiga villkor	Fond	Specifikt mål (Ej tillämpligt på EHFVF)	Uppfyllande av nödvändigt villkor	Kriterier	Uppfyllande av kriterier	Hänvisning till relevanta dokument	Motivering
Effektiva mekanismer för övervakning av marknaden för offentlig upphandling			Ja	Övervakningsmekanismer har införts och omfattar alla offentliga kontrakt och upphandlingen av dem inom ramen för fonderna i enlighet med unionens upphandlingslagstiftning. Det kravet omfattar följande: 1. Arrangemang för att säkerställa insamling av effektiva och tillförlitliga uppgifter om offentliga	Ja	<p>Lag (2016:1145) om offentlig upphandling https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-20161145-om-offentlig-upphandling_sfs-2016-1145</p> <p>Upphandlingsförordning (2016:1162) https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/upphandlingsforordning-20161162_sfs-2016-1162</p> <p>Lag (2019:668) om upphandlingsstatistik https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-2019668-om-upphandlingsstatistik_sfs-2019-668</p> <p>Förordning (2020:332) om upphandlingsstatistik https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning--2020332-om-upphandlingsstatistik_sfs-2020-332</p>	Konkurrensverket är tillsynsmyndighet för den offentliga upphandlingen. Den 1 juli 2020 trädde en ny lag om upphandlingsstatistik i kraft. Lagen skapar förutsättningar för att samla in uppgifter om offentliga upphandlingar och att publicera mer tillgänglig statistik. Den nya lagen innebär att upphandlingar ska annonseras i registrerade annonsdatabaser som är skyldiga att lämna

				<p>upphandlingsförfaranden som överstiger unionens tröskelvärden enligt med rapporteringsskyldigheterna i artiklarna 83 och 84 i direktiv 2014/24/EU och artiklarna 99 och 100 i direktiv 2014/25/EU.</p>	<p>Upphandlingsmyndighetens föreskrift (UFS 2020:1) om insamling av uppgifter för statistikändamål</p> <p>https://www.upphandlingsmyndigheten.se/globalassets/dokument/ufs/ufs_2020_1.pdf</p>	<p>uppgifter till den myndighet som har huvudansvaret för statistiken på upphandlingsområdet.</p> <p>Upphandlingsmyndigheten är statistikmyndighet och ansvarar för statistikdatabasens drift och innehållet i statistikdatabasen. Upphandlingsmyndigheten ska rapportera avvikelser av vikt från rapporteringsskyldigheten till Konkurrensverket. Konkurrensverket är registermyndighet för annonsdatabaser. Konkurrensverket är också ansvarig att utöva tillsyn över registrerade annonsdatabaser. Konkurrensverket har enligt lagen om upphandlingsstatistik möjlighet att meddela de förelägganden som behövs för att lagen eller de föreskrifter och villkor som har meddelats i</p>
--	--	--	--	---	---	--

							anslutning till lagen ska efterlevas.
			Ja	<p>2. Arrangemang för att säkerställa att uppgifterna omfattar minst följande delar:</p> <p>a) Konkurrensens kvalitet och intensitet: namnen på den vinnande anbudsgivaren, antalet ursprungliga anbudsgivare och kontraktsvärdet.</p> <p>b) Information om det slutliga priset efter slutförandet och om små och medelstora företags deltagande som direkta anbudsgivare, om sådan information tillhandahålls i de nationella systemen</p>	Ja	<p>Lag (2019:668) om upphandlingsstatistik https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-2019668-om-upphandlingsstatistik_sfs-2019-668</p> <p>Förordning (2020:332) om upphandlingsstatistik https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning--2020332-om-upphandlingsstatistik_sfs-2020-332</p> <p>Upphandlingsmyndighetens föreskrift (UFS 2020:1) om insamling av uppgifter för statistikändamål https://www.upphandlingsmyndigheten.se/globalassets/dokument/ufs/ufs_2020_1.pdf</p> <p>Upphandlingsförordningen (2016:1162) https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/upphandlingsforordning-20161162_sfs-2016-1162</p>	<p>Statistikdatabasen ska innehålla uppgifter från och om annonser om upphandling. Uttrycket ”från och om annonser” tar dels sikte på att det är fråga om vissa uppgifter som finns uttryckligen angivna i själva annonserna om upphandling. Uttrycket tar också sikte på s.k. metadata, dvs. uppgifter som inte direkt anges i själva annonsen men som ändå hör till den. De uppgifter från och om annonser om upphandling som ska lämnas till statistikmyndigheten framgår av bilaga A till UFS 2020:1.</p> <p>Statistikdatabasen får även innehålla andra uppgifter om upphandling som behövs för att ta fram statistik.</p> <p>En registrerad annonsdatabas ska ha</p>

							en funktion som gör det möjligt att identifiera enskilda upphandlingar bland de annonser som publiceras i annonsdatabasen.
			Ja	3. Arrangemang för att säkerställa att de behöriga nationella myndigheterna övervakar och analyserar uppgifterna i enlighet med artikel 83.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.2 i direktiv 2014/25/EU.	Ja	<p>Förordning (2007:1117) med instruktion för Konkurrensverket https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20071117-med-instruktion-for_sfs-2007-1117</p> <p>Konkurrensverkets tillsynsverksamhet 2020 https://www.konkurrensverket.se/informationsmaterial/rapportlista/konkurrensverkets-tillsynsverksamhet-2020/</p> <p>Rapport: Statistik om offentlig upphandling 2020 https://www.upphandlingsmyndigheten.se/kunskapsbank-for-offentliga-affarer/publikationer/</p>	<p>Konkurrensverket är tillsynsmyndighet för den offentliga upphandlingen och kontrollerar att upphandlande myndigheter följer lagarna om offentlig upphandling.</p> <p>I Konkurrensverkets tillsynsrapport för 2020 beskrivs hur Konkurrensverkets verksamhet såg ut under 2020. I rapporten redogörs för prioriteringar och såväl utredningar som rapporter och internationellt samarbete.</p> <p>Konkurrensverket är registermyndighet för annonsdatabaser. Det innebär bl.a. att Konkurrensverket utövar tillsyn över de registrerade annonsdatabaserna.</p>

							<p>Upphandlingsmyndigheten har utsetts till statistikmyndighet och ansvarar för att sammanställa och göra statistiken allmänt tillgänglig, främst genom att skapa en nationell databas för statistik på upphandlingsområdet</p> <p>Upphandlingsmyndighetens rapport Statistik om offentlig upphandling 2020 innehåller statistik om överprövningar, avbrutna upphandlingar, små och medelstora företags samt idéburna organisationers deltagande i upphandling m.m.</p>
			Ja	4. Arrangemang för att offentliggöra resultaten av analysen i enlighet med artikel 83.3 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.3 i	Ja	<p>Förordning (2015:527) med instruktion för Upphandlingsmyndigheten https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2015527-med-instruktion-for_sfs-2015-527</p> <p>Lag (2019:668) om upphandlingsstatistik https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-</p>	<p>Konkurrensverket är tillsynsmyndighet för den offentliga upphandlingen och kontrollerar att upphandlande myndigheter följer lagarna om offentlig upphandling.</p>

				<p>direktiv 2014/25/EU.</p>	<p>forfattningssamling/lag-2019668-om-upphandlingsstatistik_sfs-2019-668</p>	<p>Upphandlingsmyndigheten har utsetts till statistikmyndighet och ansvarar för att sammanställa och göra statistiken allmänt tillgänglig, främst genom att skapa en nationell databas för statistik på upphandlingsområdet.</p> <p>Idag redovisas statistiken på en övergripande nivå. Dock pågår arbete med att leverantörer, upphandlare, beslutsfattare, media och andra ska kunna få ut den statistik de behöver på ett enkelt och smidigt sätt direkt från statistikdatabasen. Information som ska gå att få fram är bl.a. hur många upphandlingar som annonseras inom olika branscher och segment, till vilket värde, hur konkurrensen ser ut och vilka som vinner upphandlingarna.</p>
--	--	--	--	---------------------------------	--	--

			Ja	5. Arrangemang för att säkerställa att alla uppgifter som tyder på misstänkt uppgjorda anbudsgivningar överlämnas till de behöriga nationella organen i enlighet med artikel 83.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.2 i direktiv 2014/25/EU.	Ja	<p>Förordning (2007:1117) med instruktion för Konkurrensverket</p> <p>https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20071117-med-instruktion-for_sfs-2007-1117</p> <p>Konkurrensverkets tillsynsverksamhet 2020</p> <p>https://www.konkurrensverket.se/informationmaterial/rapportlista/konkurrensverkets-tillsynsverksamhet-2020/</p>	<p>Konkurrensverket är tillsynsmyndighet över konkurrensreglerna och lägger särskild vikt vid kartellbekämpning, vid att ingripa mot privata och offentliga aktörer som missbrukar en dominerande ställning på marknaden samt mot konkurrensbegränsande offentlig säljverksamhet.</p> <p>I Konkurrensverkets tillsynsrapport för 2020 beskrivs hur konkurrensverkets verksamhet såg ut under 2020. I rapporten redogörs för prioriteringar och såväl utredningar som rapporter och internationellt samarbete.</p>
Verktyg och kapacitet för en effektiv tillämpning av reglerna för statligt stöd.			Ja	De förvaltande myndigheterna har verktyg och kapacitet för att kontrollera efterlevnaden av reglerna för statligt stöd:	Ja	<p>Lag (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-2013388-om-tillampning-av-europeiska_sfs-2013-388</p>	<p>I Sverige finns det inte en central myndighet med uppdrag att utöva tillsyn över att EUF-fördragets statsstödsregler efterlevs i Sverige, utan det är den</p>

				<p>1. För företag i svårigheter och företag som omfattas av ett krav på återbetalning.</p>	<p>Förordning (2016:605) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2016605-om-tillampning-av_sfs-2016-605</p> <p>Riksrevisionens rapport om statligt stöd med delat myndighetsansvar (Skr. 2020/21:102)</p> <p>www.regeringen.se/rattsliga-dokument/skrivelse/2021/03/skr.-202021102/</p>	<p>stödgivande myndigheten som ansvarar för kontroller av stödmottagare och eventuella återkrav.</p> <p>Kontrollen av företag i svårigheter görs således hos respektive förvaltande myndighet utifrån fastställd definition av begreppet ”Företag i svårigheter”. Myndigheterna har tillgång till kommersiella kreditinformationstjänster och kontroll av företagen görs i samband med beredningen innan beslut om stöd fattas. Det s.k. Deggendorf-villkoret bevakas fortlöpande.</p> <p>I Riksrevisionens rapport om statliga stöd med delat myndighetsansvar är Riksrevisionens övergripande slutsats att det i de allra flesta fall finns goda motiv till att ha ett delat myndighetsansvar</p>
--	--	--	--	--	---	---

							för statliga stöd, se Riksrevisionens rapport om statliga stöd med delat myndighetsansvar Skr. 2020/21:102.
			Ja	2. Genom tillgång till expertrådgivning och vägledning i frågor om statligt stöd från experter på statligt stöd vid lokala eller nationella organ.	Ja	<p>Förordning (2015:61) om statligt stöd inom det nationella socialfondsprogrammet.</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-201561-om-statligt-stod-inom-det_sfs-2015-61</p> <p>Förordning (2015:527) med instruktion för Upphandlingsmyndigheten</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2015527-med-instruktion-for_sfs-2015-527</p> <p>Förordning (2009:145) med instruktion för Tillväxtverket</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2009145-med-instruktion-for_sfs-2009-145</p>	<p>I Sverige finns det inte en central myndighet med uppdrag att utöva tillsyn över att EUF-fördragets statsstödsregler efterlevs i Sverige, utan det är den stödgivande myndigheten som ansvarar för kontroller av stödmottagare.</p> <p>Utöver den förvaltande myndighetens roll har bl.a. Upphandlingsmyndigheten uppdrag att ge vägledning till kommuner och regioner om EU:s statsstödsregler och Tillväxtverket har i sin instruktion ansvar för att informera om EU:s statsstödsregler på lokal, regional och nationell nivå samt i den utsträckning</p>

							regeringen beslutat, bistå när Europeiska kommissionen gör kontrollbesök.
Effektiv tillämpning och effektivt genomförande av stadgan om de grundläggande rättigheterna			Ja	<p>Effektiva mekanismer finns för att säkerställa överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) och omfattar följande:</p> <p>1. Arrangemang för att säkerställa att de program som stöds av fonderna och deras genomförande överensstämmer med relevanta bestämmelser i stadgan.</p>	Ja	<p>Kungörelse (1974:152) om beslutad ny regeringsform https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/kungorelse-1974152-om-beslutad-ny-regeringsform_sfs-1974-152</p> <p>Riksdagsordning (2014:801) https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/riksdagsordning-2014801_sfs-2014-801</p> <p>Lag (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-1986765-med-instruktion-for-riksdagens_sfs-1986-765</p> <p>Lag (1975:1339) om justitiekanslerns tillsyn Lag (1975:1339) om justitiekanslerns tillsyn svensk författningssamling 1975:1975:1339 t.o.m. SFS 2010:1412 - Riksdagen</p>	<p>Stadgan är rättsligt bindande för Sverige.</p> <p>I regeringsformen framgår de grundläggande fri och rättigheterna. Ett system av ombudsmän granskar att myndigheterna följer svensk rätt. Enskilda kan anmäla klagomål till ombudsmännen. Ombudsmännen utreder klagomålen, begär yttranden av myndigheterna och kan rikta kritik mot myndigheterna.</p> <p>Den förvaltande myndigheten säkerställer att rättigheterna och principerna i stadgan respekteras vid förvaltning, övervakning och kontroll (vilket innefattar utlysning av medel, urval av insatser, uppföljning av genomförande och</p>

							förvaltningskontrollen). Alla beslut kan överklagas förutom beslut om stöd och beslut om återkrav. Beslut om återkrav förutsätter dock att den stödsökande getts möjlighet att yttra sig innan beslutet fattas. Alla beslut har en motivering som förklarar på vilken grund beslutet har fattats. Överklagande av beslut behandlas i Förvaltningsrätten.
			Ja	2. Rutiner för rapportering till övervakningskommittén om insatser som stöds av fonderna och som inte överensstämmer med stadgan och klagomål avseende stadgan som lämnats in i överensstämmelse med rutinerna enligt artikel 69.7.	Ja	-	Förvaltande myndighet ansvarar för att till Övervakningskommittén rapportera de fall där förvaltande myndighet uppmärksammat och agerat utifrån att insatser inte överensstämmer med EU-stadgan samt inkomna klagomål. Avrapporteringen sker kontinuerligt genom en fast punkt på dagordningen och inkluderar antal fall av överskridande av

							<p>EU stadgan/klagomål, vilka grundläggande rättigheter som överskridits, vilka korrigerande åtgärder som vidtagits samt reflektion över lärande kring hur liknande fall kan undvikas i framtiden.</p> <p>Övervakningskommittén har möjlighet att begära översyn/justering av programmet och urvalskriterierna utifrån gjorda lärdomar.</p>
Genomförande och tillämpning av FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i enlighet med rådets beslut 2010/48/EG			Ja	<p>En nationell ram för att säkerställa genomförande av konventionen finns och omfattar följande:</p> <p>1. Syften med mätbara mål, datainsamling och övervakningsmekanismer.</p>	Ja	<p>Strategi för systematisk uppföljning av funktionshinderspolitiken under 2021 – 2031 (dnr. S2021/06595)</p> <p>www.regeringen.se/informationsmaterial/2021/09/informationsmaterial-strategi-for-systematisk-uppfoljning-av-funktionshinderspolitiken-under-20212031/</p> <p>Nationellt mål och inriktning för funktionshinderspolitiken (prop. 2016/17:188)</p> <p>https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2017/05/prop.-201617188/</p> <p>Diskrimineringslag (2008:567)</p> <p>https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/diskrimineringslag-2008567_sfs-2008-567</p>	<p>Sverige har ett nationellt mål för funktionshinderspolitiken med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning som utgångspunkt. Sverige har 2008 ratificerat konventionen och dess fakultativa protokoll. En ny strategi för systematisk uppföljning av funktionshinderspolitiken har också</p>

						<p>Lag (2021:642) om Institutet för mänskliga rättigheter</p> <p>https://riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-2021642-om-institutet-for-manskliga-sfs-2021-642</p> <p>Förordning (2014:134) med instruktion för Myndigheten för delaktighet</p> <p>https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2014134-med-instruktion-for-sfs-2014-134</p>	<p>beslutats i september 2021. Strategin som sträcker sig från 2021–2031 innebär att 28 myndigheter får ett tydligt uppföljningsansvar inom sina respektive ansvarsområden. Myndigheterna redovisar årligen till regeringen. Diskrimineringslagen (2008:567) förbjuder diskriminering på grund av funktionsnedsättning. Diskrimineringsombudsmannen utövar tillsyn.</p> <p>Riksdagen har antagit lagen (2021:642) om Institutet för mänskliga rättigheter. Institutet ska främja säkerställandet av de mänskliga rättigheterna i Sverige och startar sin verksamhet 1.1.2022.</p>
			Ja	2. Arrangemang för att säkerställa att politik,	Ja	Förordning (2014:134) med instruktion för Myndigheten för delaktighet	FN-konventionen om rättigheter för personer med

				<p>lagstiftning och standarder avseende tillgänglighet verkligen kommer till uttryck vid utarbetandet och genomförandet av programmen.</p>	<p>https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2014134-med-instruktion-for_sfs-2014-134</p>	<p>funktionsnedsättning trädde i kraft 2009 i Sverige. Det innebär att Sverige har åtagit sig att förverkliga konventionen och dess bestämmelser i sin helhet. Myndigheten för delaktighet har i uppdrag att verka för full delaktighet i samhällslivet för personer med funktionsnedsättning i alla åldrar och för jämlikhet i levnadsvillkor. Myndigheten följer även upp, utvärderar och analyserar insatser från statliga myndigheter, kommuner, regioner och andra aktörer i förhållande till de nationella funktionshinderspolitiska målen.</p> <p>Förvaltande myndighet säkerställer att tillgänglighetspolicy, lagstiftning och standarder beaktas under utarbetandet och genomförandet av programmet.</p>
--	--	--	--	--	--	--

							<p>Jämställdhet, tillgänglighet och icke-diskriminering beaktas i alla delar av programmet.</p> <p>Standarder för jämställdhets-, icke-diskriminerings- och tillgänglighetsintegrering används i planering, genomförande, övervakning och utvärdering av insatser på nationell och regional nivå, men även på projektnivå. Interna handledningar/handböcker och utbildningsinsatser säkerställer förvaltande myndighetskompetens.</p>
			Ja	3. Rutiner för rapportering till övervakningskommittén om insatser som stöds av fonderna och som inte överensstämmer med FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning	Ja	-	<p>Förvaltande myndighet ansvarar för att fortlöpande i en stående punkt på övervakningskommitténs dagordning till Övervakningskommittén rapportera de fall där förvaltande myndighet uppmärksammat och agerat utifrån att</p>

				ng och klagomål avseende konventionen som lämnats in i överensstämmelse med rutinerna enligt artikel 69.7.			insatser inte överensstämmt med FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning samt klagomål avseende konventionen. I rapporteringen ingår antal fall, en kortfattad sammanfattning av dessa fall, vilka rättigheter som påverkats, konsekvenser av den bristande efterlevnaden, vidtagna åtgärder samt agerande för hur denna situation ska kunna undvikas framöver. Utifrån bristernas/klagomålen art involveras aktörer som kan bistå med kompetens.
Strategisk politisk ram för en aktiv arbetsmarknadspolitik	ES F+	Specifikt mål a) Förbättra tillgången till sysselsättning och aktiveringsåtgärder för alla arbetssökande,	Ja	En strategisk politisk ram för en aktiv arbetsmarknadspolitik mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättning	Ja	Förordning (2007:1030) med instruktion för arbetsförmedlingen www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20071030-med-instruktion-for_sfs-2007-1030 Förordning (2000:628) om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten	Arbetsförmedlingen gör en arbetsmarknadspolitisk bedömning, matchar arbetssökande mot lediga jobb och kan anvisa till

	<p>särskilt unga, och då särskilt via ungdomsgaranti, för långtidsarbetslösa och missgynnade grupper på arbetsmarknaden och personer utanför arbetsmarknaden, liksom via främjande av egenföretagande och den sociala ekonomin</p> <p>Specifikt mål b) Modernisera arbetsmarknadsinstitutioner och tjänster för att bedöma och förutse kompetensbehov och säkerställa snabbt och skräddarsytt bistånd och stöd till matchning, övergångar och rörlighet på</p>	<p>finns och omfattar följande:</p> <p>1. Arrangemang för profilering av arbetssökande och en bedömning av deras behov.</p>	<p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2000628-om-den_sfs-2000-628</p> <p>Förordning (2007:813) om jobbgaranti för ungdomar</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2007813-om-jobbgaranti-for_sfs-2007-813</p>	<p>arbetsmarknadspolitiska program.</p> <p>Arbetsförmedlingen kan bevilja stöd för start av näringsverksamhet.</p>
--	--	---	--	--

		arbetsmarknaden.					
			Ja	2. Information om lediga anställningar och sysselsättningsmöjligheter, med beaktande av arbetsmarknadens behov.	Ja	Förordning (2000:628) om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2000628-om-den_sfs-2000-628 Platsbanken och yrkesprognoser hos Arbetsförmedlingen https://arbetsformedlingen.se/platsbanken/ https://arbetsformedlingen.se/for-arbetssokande/yrken-och-framtid/hitta-yrkesprognoser/yrkesomraden	Arbetsförmedlingen tillhandahåller information om lediga tjänster, bl.a. via Platsbanken, och information om framtidsutsikter för olika yrken.
			Ja	3. Arrangemang för att säkerställa att utformning, genomförande, övervakning och översyn genomförs i nära samarbete med berörda aktörer.	Ja	Förordning (2000:628) om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2000628-om-den_sfs-2000-628	Den arbetsmarknadspolitiska verksamheten bedrivs i samverkan med andra aktörer, såsom arbetsmarknadens parter, myndigheter, kommuner, enskilda företag, och organisationer. Arbetsförmedlingen har exempelvis ett uppdrag att samverka med Försäkringskassan avseende personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga.
			Ja	4. Arrangemang för övervakning, utvärdering och översyn av den	Ja	Förordning (2007: 911) med instruktion för Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering	Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU)

				aktiva arbetsmarknadspolitiken.		https://riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2007911-med-instruktion-for_sfs-2007-911	har bl.a. i uppdrag att främja, stödja och genomföra uppföljningar och utvärderingar inom den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. Även andra statliga myndigheter, såsom Statskontoret, Riksrevisionen och Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, kan göra utredningar och granskningar av arbetsmarknadspolitiken.
			Ja	5. För interventioner för ungdomssysselsättning, evidensbaserade och målinriktade vägar för unga som varken arbetar eller studerar, inklusive utåtriktad verksamhet, som bygger på kvalitetskrav med hänsyn till kriterierna för lärlings- och praktikplatser av god kvalitet, även	Ja	Förordning (2007:813) om jobbgaranti för ungdomar www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2007813-om-jobbgaranti-for_sfs-2007-813 Förordning (2018:1425) med instruktion för Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20181425-med-instruktion-for_sfs-2018-1425 Skollag (2010:800) 29 kap. 9 § www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/skollag-2010800_sfs-2010-800 Förordning (2015:1047) med instruktion för Statens skolverk	Arbetsförmedlingen ansvarar för genomförandet av jobbgarantin för ungdomar som innebär att Arbetsförmedlingen erbjuder arbetslösa ungdomar individuellt utformade insatser och stöd, kombinerat med att personerna aktivt söker jobb. Exempel på insatser är praktik och studie- och yrkesvägledning.

				<p>i samband med genomförandet av ungdomsgarantin.</p>	<p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20151047-med-instruktion-for_sfs-2015-1047</p> <p>Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällefrågor</p> <p>www.mucf.se/uvas</p>	<p>Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällefrågor (MUCF) ska utifrån ungdomars olika förutsättningar och levnadsvillkor bl.a. bidra till att ungdomar etablerar sig i arbets- och samhällslivet.</p> <p>I skollagen anges att kommunerna har ett särskilt aktivitetsansvar för unga upp till 20 år som har fullgjort sin skolplikt, men inte har en gymnasieexamen eller motsvarande.</p> <p>Hemkommunen ska erbjuda dessa ungdomar lämpliga individuella åtgärder som i första hand ska syfta till att motivera den enskilde att påbörja eller återuppta en utbildning.</p> <p>Statens skolverk ska enligt instruktion erbjuda stöd till kommunerna i deras arbete med aktivitetsansvar</p>
--	--	--	--	--	---	--

							enligt 29 kap. 9 § skollagen (2010:800). MUCF har i uppdrag att utveckla ett nationellt samordnat stöd för myndighetssamordning för aktörer som bidrar till etablering av unga som varken arbetar eller studerar.
Strategisk politisk ram för utbildningssystemet på alla nivåer	ES F+	Specifikt mål g) Främja livslångt lärande, särskilt flexibla möjligheter till kompetenshöjning och omskolning för alla när det gäller entreprenörsfärdigheter och digitala färdigheter, bättre förutseförändringar och nya kompetenskrav utifrån arbetsmarknads behov, underlätta karriärövergångar och främja	Ja	En nationell eller regional strategisk politisk ram för utbildningssystemet finns och omfattar följande: 1. Evidensbaserade system för att förutse och göra prognoser om kompetensbehov.	Ja	Förordningen (2015:1047) med instruktion för Statens skolverk www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20151047-med-instruktion-for_sfs-2015-1047 Förordning (2011:1162) med instruktion för Myndigheten för yrkeshögskolan www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20111162-med-instruktion-for_sfs-2011-1162 Förordningen (2012:810) med instruktion för Universitetskanslersämbetet www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2012810-med-instruktion-for_sfs-2012-810 Förordning (2016:937) om statsbidrag för regional yrkesinriktad vuxenutbildning www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2016937-om-statsbidrag-for-regional_sfs-2016-937 Kommittédirektiv Planering och dimensionering av gymnasial utbildning, dir. 2018:17	Nationella myndigheter inom utbildningsområdet (Skolverket, Myndigheten för yrkeshögskolan, Universitetskanslersämbetet) har i uppdrag att följa upp och analysera elevers/studerandes verksamhet efter studierna. Detta kan även inkludera analyser av framtida kompetensförsörjningsbehov och behov av utbildning. Även Statistiska centralbyrån genomför analyser av trender i samspelet mellan utbildning och arbetsmarknad samt

		yrkesmässig rörlighet.				www.regeringen.se/rattsliga-dokument/kommittedirektiv/2018/03/dir.-201817/	långsiktiga prognoser. Vidare genomförs riktade insatser och andra åtgärder för att utveckla prognoser och dimensionering av utbildning, t.ex. ett statsbidrag för regionalt yrkesvux och en utredning har haft i uppdrag att bl.a. analysera och föreslår hur gymnasial utbildning bättre kan planeras och dimensioneras utifrån regionala och nationella kompetensbehov.
			Ja	2. Mekanismer för uppföljning av utexaminerande och tjänster för effektiv vägledning av god kvalitet för elever i alla åldrar.	Ja	Förordningen (2015:1047) med instruktion för Statens skolverk www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20151047-med-instruktion-for_sfs-2015-1047 Förordning (2011:1162) med instruktion för Myndigheten för yrkeshögskolan www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20111162-med-instruktion-for_sfs-2011-1162 Förordningen (2012:810) med instruktion för Universitetskanslersämbetet www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2012810-med-instruktion-for_sfs-2012-810	Nationella myndigheter inom utbildningsområdet (Skolverket, Myndigheten för yrkeshögskolan, Universitetskanslersämbetet) har i uppdrag att följa upp och analysera elevers/studerandes verksamhet efter studierna, inkl. etablering på arbetsmarknaden. Tillgång till vägledning är

						<p>Skollag (2010:800) 2 kap. 29 §</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/skollag-2010800_sfs-2010-800</p> <p>Skolverket läroplaner</p> <p>www.skolverket.se/innehall-a-o/landningssidor-a-o/laroplaner</p>	<p>reglerad inom alla utbildningsformer. T.ex. i skollagen anges att elever och den som avser att påbörja en utbildning ska ha tillgång till vägledning och i läroplanerna att skolans mål bl.a. är att varje elev kan granska olika valmöjligheter och ta ställning till frågor som rör den egna framtiden.</p>
			Ja	<p>3. Åtgärder för att säkerställa lika tillgång till, deltagande i och slutförande av relevant, icke-segregerad och inkluderande utbildning av god kvalitet till rimlig kostnad och förvärvande av nyckelkompetenser på alla nivåer, inklusive inom högre utbildning.</p>	Ja	<p>Skollag (2010:800) 1 kap. 5, 8 och 9 §§, 3 kap. 2 §, 7 kap. 2 och 3 §§, 8 kap. 4 och 5 §§</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/skollag-2010800_sfs-2010-800</p> <p>Skollag (2010:800) 20 kap. 19, 19a och 19b §§</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/skollag-2010800_sfs-2010-800</p> <p>Kunskapslyftet</p> <p>www.regeringen.se/pressmeddelanden/2019/09/kunskapslyftet-bland-de-stora-satsningarna-i-budgeten/</p> <p>Utgiftsområde 16 Utbildning och universitetsforskning</p> <p>www.regeringen.se/4a689f/contentassets/bc0f4b1a4ce844f2aa59949d09c93f29/utgiftsomrade-16-utbildning-och-universitetsforskning.pdf</p> <p>Komvux för stärkt kompetensförsörjning</p> <p>www.regeringen.se/rattsliga-dokument/proposition/2020/03/prop.-201920105/</p>	<p>I regleringen av skolväsendet finns bestämmelser för att säkerställa lika tillgång till deltagande i och fullföljande av utbildning, t.ex. rätt till kostnadsfri likvärdig utbildning för barn och rätt till behörighetsgivande kurser inom kommunal vuxenutbildning.</p> <p>Kunskapslyftet omfattar utbildningsplatser inom högskola, yrkeshögskola, folkhögskola samt yrkesvux och</p>

					<p>Lag (2017:527) om studiestartsstöd</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-2017527-om-studiestartsstod_sfs-2017-527</p> <p>Förordning (2015:218) om statsbidrag till folkbildningen</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2015218-om-statsbidrag-till_sfs-2015-218</p> <p>Högskolelag (1992:1434) 1 kap. 5 §</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/hogskolelag-19921434_sfs-1992-1434</p> <p>Stärkt kompetensförsörjning och utbildning som leder till jobb</p> <p>www.regeringen.se/artiklar/2020/09/starkt-kompetensforsorjning-och-utbildning-som-leder-till-jobb/</p>	<p>möjliggör bl.a. utbildning för jobb, omskolning, behörighet till högre utbildning, vidareutbildning och ökat deltagande i samhällslivet.</p> <p>Incitament och motiverande insatser t.ex., studiemotiverande folkhögskolekurser för arbetslösa och studiestartsstöd för att öka rekryteringen till studier.</p> <p>Förstärkning till folkbildningen som riktar sig till bl.a. utrikes födda för insatser för dem som står långt från arbetsmarknad eller studier.</p> <p>Förvärvande av nyckelkompetenser finns i regleringar för de olika utbildningsformerna och av olika statsbidrag.</p> <p>T.ex. högskolorna ska främja hållbar utveckling, jämställdhet och förståelsen för</p>
--	--	--	--	--	---	--

							internationella förhållanden. Syftet med stödet till folkhögskolor och studieförbund är bl.a. att stärka och utveckla demokratin.
			Ja	4. En samordningsmekanism som omfattar alla utbildningsnivåer, inbegripet högre utbildning, och en tydlig ansvarsfördelning mellan de berörda nationella och/eller regionala organen.	Ja	<p>Utbildningsdepartementet www.regeringen.se/sveriges-regering/utbildningsdepartementet/</p> <p>Förvaltningslag (2017:900) 8 § www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forvaltningslag-2017900_sfs-2017-900</p> <p>Skollag (2010:800) 4 kap. 3 och 4 §§, 26 kap. 3, 19 och 24 §§ www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/skollag-2010800_sfs-2010-800</p> <p>Förordning (2011:556) med instruktion för Statens skolinspektion www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2011556-med-instruktion-for-statens_sfs-2011-556</p> <p>Förordningen (2015:1047) med instruktion för Statens skolverk www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20151047-med-instruktion-for_sfs-2015-1047</p> <p>Förordning (2009:130) om yrkeshögskolan 4 kap. 2 § www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2009130-om-yrkeshogskolan_sfs-2009-130</p> <p>Förordning (2011:1162) med instruktion för Myndigheten för yrkeshögskolan</p>	<p>Varje förskola, skola och huvudman ska systematiskt och kontinuerligt planera, följa upp och utveckla utbildningen.</p> <p>Statens skolinspektion utövar tillsyn över skolväsendet.</p> <p>Skolverket följer utvecklingen och gör analyser av behov av åtgärder.</p> <p>Ledningsgruppen för yrkeshögskoleutbildningen ansvarar för att bedriva systematiskt kvalitetsarbete.</p> <p>MYH har ansvar att följa upp, analysera och bedöma utvecklingen inom yrkeshögskolan och vissa andra eftergymnasiala utbildningar samt ha tillsyn över och</p>

					<p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20111162-med-instruktion-for_sfs-2011-1162</p> <p>Förordning (2015:218) om statsbidrag till folkbildningen</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2015218-om-statsbidrag-till_sfs-2015-218</p> <p>Förordningen (2012:810) med instruktion för Universitetskanslersämbetet</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2012810-med-instruktion-for_sfs-2012-810</p>	<p>granska kvaliteten i utbildningarna och anordnarnas kvalitetsarbete.</p> <p>Folkbildningsrådet ansvarar för att följa upp och utvärdera folkbildningens statsbidragsfinansierade verksamhet samt granska kvaliteten i utbildningen och anordnarnas kvalitetsarbete när det gäller folkhögskolans allmänna kurser.</p> <p>UKÄ granskar kvaliteten i högre utbildning och lärosätenas system för kvalitetssäkring av högre utbildning och forskning. UKÄ följer upp och analyserar utvecklingen och trender inom den svenska högskolan och ansvarar också för officiell statistik på högskoleområdet samt utövar juridisk tillsyn över universitet och högskolor.</p>
--	--	--	--	--	--	--

			Ja	5. Arrangemang för övervakning, utvärdering och översyn av den strategiska politiska ramen.	Ja	<p>Skollag (2010:800) 4 kap. 3 och 4 §§, 26 kap. 3, 19 och 24 §§ www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/skollag-2010800_sfs-2010-800</p> <p>Förordning (2011:556) med instruktion för Statens skolinspektion www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2011556-med-instruktion-for-statens_sfs-2011-556</p> <p>Förordningen (2015:1047) med instruktion för Statens skolverk www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20151047-med-instruktion-for_sfs-2015-1047</p> <p>Förordning (2009:130) om yrkeshögskolan 4 kap. 2 § www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2009130-om-yrkeshogskolan_sfs-2009-130</p> <p>Förordning (2011:1162) med instruktion för Myndigheten för yrkeshögskolan www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20111162-med-instruktion-for_sfs-2011-1162</p> <p>Förordning (2015:218) om statsbidrag till folkbildningen www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2015218-om-statsbidrag-till_sfs-2015-218</p> <p>Förordningen (2012:810) med instruktion för Universitetskanslersämbetet</p>	<p>Varje förskola, skola och huvudman ska systematiskt och kontinuerligt planera, följa upp och utveckla utbildningen.</p> <p>Statens skolinspektion utövar tillsyn över skolväsendet.</p> <p>Skolverket följer utvecklingen och gör analyser av behov av åtgärder.</p> <p>Ledningsgruppen för yrkeshögskoleutbildningen ansvarar för att bedriva systematiskt kvalitetsarbete.</p> <p>MYH har ansvar att följa upp, analysera och bedöma utvecklingen inom yrkeshögskolan och vissa andra eftergymnasiala utbildningar samt ha tillsyn över och granska kvaliteten i utbildningarna och anordnarnas kvalitetsarbete.</p> <p>Folkbildningsrådet ansvarar för att följa upp och utvärdera</p>
--	--	--	----	---	----	---	--

						www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2012810-med-instruktion-for_sfs-2012-810	<p>folkbildningens statsbidragsfinansierade verksamhet samt granska kvaliteten i utbildningen och anordnarnas kvalitetsarbete när det gäller folkhögskolans allmänna kurser.</p> <p>UKÄ granskar kvaliteten i högre utbildning och lärosätenas system för kvalitetssäkring av högre utbildning och forskning. UKÄ följer upp och analyserar utvecklingen och trender inom den svenska högskolan och ansvarar också för officiell statistik på högskoleområdet samt utövar juridisk tillsyn över universitet och högskolor.</p>
			Ja	6. Åtgärder som inriktas på lågkvalificerade, lågutbildade vuxna och personer med missgynnad socioekonomisk bakgrund samt	Ja	<p>Uppdrag till Statens skolverk om nationella skolutvecklingsprogram (U2015/03844/S)</p> <p>www.regeringen.se/4a2aff/globalassets/regeringen/dokument/utbildningsdepartementet/barn--och-ungdomsutbildning/u2015-03844-s-uppdrag-om-nationella-skolutvecklingsprogram.pdf</p> <p>Förordningen (2015:1047) med instruktion för Statens skolverk</p>	<p>Målet för den kommunala vuxenutbildningen är att vuxna ska stödjas och stimuleras i sitt lärande och ges möjlighet att utveckla sina kunskaper och sin</p>

				<p>kompetenshöjning svägar.</p>	<p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20151047-med-instruktion-for_sfs-2015-1047</p> <p>Förordning (2011:130) med instruktion för Specialpedagogiska skolmyndigheten</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2011130-med-instruktion-for_sfs-2011-130</p> <p>Förordning (2011:1162) med instruktion för Myndigheten för yrkeshögskolan</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20111162-med-instruktion-for_sfs-2011-1162</p> <p>Kommittédirektiv En samordnad utveckling av validering Dir. 2015:120</p> <p>www.regeringen.se/rattsliga-dokument/kommittedirektiv/2015/11/dir.-2015120/</p> <p>Utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid</p> <p>www.regeringen.se/4adae5/contentassets/c689564aa19c4d29bcebb1c037a2e37b/utgiftsomrade-17-kultur-medier-trossamfund-och-fritid.pdf</p>	<p>kompetens i syfte att stärka sin ställning i arbets- och samhällslivet samt att främja sin personliga utveckling. Kommunerna ska aktivt verka för att nå de vuxna som har rätt att delta i utbildning på grundläggande nivå och för att motivera dem att delta i utbildning.</p> <p>Kunskapslyftet omfattar utbildningsplatser inom högskola, yrkeshögskola, folkhögskola samt yrkesvux och ger chans till bl.a. utbildning för jobb, omskolning, behörighet till högre utbildning, vidareutbildning och ökat deltagande i samhällslivet.</p> <p>Inom folkbildningen finns satsningar som inriktas på kompetensförsörjning och särskilt mot korttidsutbildade, t.ex.</p>
--	--	--	--	---------------------------------	---	---

							<p>studiemotiverande folkhögskolekurs, etableringskurs och bristyrkesutbildningar på folkhögskola, studieförbundens svenska från dag ett, som bl.a. är riktat till asylsökande.</p> <p>Studiestartsstöd som syftar till att öka rekryteringen till studier bland personer med kort utbildning och stort utbildningsbehov för att stärka deras möjligheter att etablera sig på arbetsmarknaden.</p>
			Ja	7. Åtgärder för att stödja lärare, utbildare och akademisk personal med avseende på lämpliga inlärningsmetoder, bedömningar och validering av nyckelkompetenser.	Ja	<p>Uppdrag till Statens skolverk om nationella skolutvecklingsprogram (U2015/03844/S)</p> <p>www.regeringen.se/4a2aff/globalassets/regeringen/dokument/utbildningsdepartementet/barn--och-ungdomsutbildning/u2015-03844-s-uppdrag-om-nationella-skolutvecklingsprogram.pdf</p> <p>Förordningen (2015:1047) med instruktion för Statens skolverk</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20151047-med-instruktion-for_sfs-2015-1047</p> <p>Förordning (2011:130) med instruktion för Specialpedagogiska skolmyndigheten</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2011130-med-instruktion-for_sfs-2011-130</p>	<p>Skolverket har i uppdrag att genomföra nationella skolutvecklingsprogram som riktar sig till huvudmän och skolor samt ge stöd i verksamheten bl.a. genom nationellt prioriterad fortbildning och stöd i kompetensutveckling för personal.</p> <p>Specialpedagogiska skolmyndigheten ska</p>

					<p>Förordning (2011:1162) med instruktion för Myndigheten för yrkeshögskolan</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20111162-med-instruktion-for_sfs-2011-1162</p> <p>Kommittédirektiv En samordnad utveckling av validering Dir. 2015:120</p> <p>www.regeringen.se/rattsliga-dokument/kommittedirektiv/2015/11/dir.-2015120/</p> <p>Utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid</p> <p>www.regeringen.se/4adae5/contentassets/c689564aa19c4d29bcebb1c037a2e37b/utgiftsomrade-17-kultur-medier-trossamfund-och-fritid.pdf</p>	<p>ge råd och stöd till huvudmän i specialpedagogiska frågor och bl.a. anordna och medverka i kompetensutveckling.</p> <p>MYH ska främja användningen och utvecklingen av validering inom utbildningar som myndigheten ansvarar för, och stödja branscherna i deras arbete med att utveckla och kvalitetssäkra samt informera om modeller för validering.</p> <p>Den nationella delegationen med uppdrag att följa, stödja och driva på ett samordnat utvecklingsarbete inom validering slutredovisade arbetet i januari 2020. Därefter tillförs MYH årligen medel för att stärka det nationella stödet för validering.</p>
--	--	--	--	--	---	---

							<p>kvalifikation som inte finns inom det formella utbildningssystemet kan ansöka om att nivåplacera och ansluta kvalifikationen till referensramen. Myndigheten för yrkeshögskolan (MYH) är ansvarig för att pröva ansökningarna.</p> <p>Valideringsdelegationen (se beskrivning och hänvisning under kriterier 6 ovan).</p> <p>Universitets- och högskolerådet (UHR) ansvarar för bedömning av utländska utbildningar på gymnasial och eftergymnasial nivå (inklusive yrkeskvalifikationer). UHR har även ansvar för att administrera och informera om EU- program och andra internationella program inom utbildningsområdet.</p>
4.4 Nationell strategisk	ES F+	Specifikt mål h) Främja aktiv	Ja	Det finns en nationell eller	Ja	Förordning (2009:1174) med instruktion för Försäkringskassan	Den svenska välfärdsmodellen

<p>politisk ram för social delaktighet och fattigdomsminskning</p>		<p>inkludering i syfte att främja lika möjligheter, icke-diskriminering och aktivt deltagande samt förbättra anställningsbarheten, särskilt för missgynnade grupper</p>		<p>regional strategisk politisk eller rättslig ram för social delaktighet och fattigdomsminskning som omfattar följande:</p> <p>1. Evidensbaserad analys av fattigdom och social utestängning, inklusive barnfattigdom, i synnerhet när det gäller lika tillgång till tjänster av god kvalitet för barn i utsatta situationer samt hemlöshet, geografisk och utbildningsmässig segregation, begränsad tillgång till grundläggande tjänster och infrastruktur och de särskilda behoven hos utsatta personer i alla åldrar.</p>	<p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20091174-med-instruktion-for_sfs-2009-1174</p> <p>Förordning (2009:1173) med instruktion för Pensionsmyndigheten</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20091173-med-instruktion-for_sfs-2009-1173</p> <p>Pensionsmyndigheten</p> <p>www.pensionsmyndigheten.se/</p> <p>Hälso- och sjukvårdslagen (1982:763)</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/halso--och-sjukvardslag-1982763_sfs-1982-763</p> <p>Socialtjänstlagen (2001:453)</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/socialtjanstlag-2001453_sfs-2001-453</p> <p>Socialförsäkringsbalken (2010:110)</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/socialforsakringsbalk-2010110_sfs-2010-110</p>	<p>innebär aktiv inkludering.</p> <p>Det svenska välfärdssystemet omfattar hela befolkningen och syftar till att skapa lika möjligheter för alla och att skapa jämställdhet mellan kvinnor och män. Det innefattar hälso- och sjukvård, social omsorg och ekonomisk trygghet vid sjukdom, funktionsnedsättning och ålderdom. Ett generellt system omfördelar och utjämnar ekonomiska resurser och levnadsförhållanden mellan människor och över olika skeden i livet.</p> <p>Varje barn har rätt till liv och utveckling, att åtnjuta social trygghet och den levnadsstandard som krävs för barnets fysiska, psykiska, andliga, moraliska och sociala utveckling. Vid alla åtgärder som rör barn</p>
--	--	---	--	---	--	--

							<p>ska i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets bästa.</p> <p>Regionerna ansvarar för hälso- och sjukvården och kommunerna för socialtjänsten.</p> <p>Socialförsäkringen är en viktig del av trygghetssystemet gäller i stort sett alla som bor eller arbetar i Sverige. Den ger ekonomiskt skydd för familjer och barn, för personer med funktionsnedsättning samt vid sjukdom, arbetsskada och ålderdom.</p> <p>Socialförsäkringen administreras av Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten.</p>
			Ja	2.Åtgärder för att förebygga och bekämpa segregering på alla områden, inklusive socialt skydd, inkluderande arbetsmarknader och tillgång av	Ja	<p>Förordning (2017:1085) med instruktion för Delegationen mot segregation</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20171085-med-instruktion-for_sfs-2017-1085</p> <p>Regeringens långsiktiga strategi för att minska och motverka segregation</p>	<p>Delegationen mot segregation inrättades den 1 januari 2018, med uppdrag att bidra till att minska och motverka segregation i samhället och förbättra situationen i</p>

				tjänster av god kvalitet för utsatta personer, där bland migranter och flyktingar.		www.regeringen.se/informationsmaterial/2018/07/regeringens-langsigtiga-strategi-for-att-minska-och-motverka-segregation/ Lag (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-20031210-om-finansiell-samordning-av_sfs-2003-1210 Finsam www.finsam.se	socioekonomiskt utsatta områden. Regeringen beslutade 2018 om en långsiktig strategi för att minska och motverka segregation. Via lagen om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser (Finsam) kan Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, kommunen och regionen samverka finansiellt inom välfärds- och rehabiliteringsområdet. Syftet är att ge individer samordnat stöd och insatser för att komma närmare arbetsmarknaden och nå egen försörjning.
			Ja	3. Åtgärder för övergång från institutionsvård till familjebaserad och samhällsbaserad vård.	Ja	Statens institutionsstyrelse https://www.stat-inst.se/	Statens institutionsstyrelse ansvarar för individuellt anpassad tvångsvård och behandling av ungdomar med allvarliga psykosociala problem och vuxna

							med missbruksproblem. Socialtjänsten har uppföljningsansvaret och för vidare insatser till ungdomarna och de vuxna med missbruksproblem när vården upphör.
			Ja	4. Arrangemang för att säkerställa att utformning, genomförande, övervakning och översyn genomförs i nära samarbete med berörda aktörer, bl.a. arbetsmarknadens parter och berörda organisationer i det civila samhället.	Ja	<p>Förordning (2013:176) med instruktion för Inspektionen för vård och omsorg</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2013176-med-instruktion-for_sfs-2013-176</p> <p>Förordning (2015:284) med instruktion för Socialstyrelsen</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-2015284-med-instruktion-for_sfs-2015-284</p> <p>Förordning (2007:1021) med instruktion för Barnombudsmannen</p> <p>www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20071021-med-instruktion-for_sfs-2007-1021</p>	<p>Inspektionen för vård och omsorg utövar tillsyn av att lagstiftningen följs.</p> <p>Socialstyrelsen ansvarar för kunskapsstyrningen över hälso- och sjukvård och socialtjänst.</p> <p>Olika aktörer bidrar till uppföljningen och övervakningen av fattigdom.</p> <p>Centralt i detta är Statistiska Centralbyråns insamling, sammanställning och beräkningar av statistik.</p> <p>Då fattigdom är mångdimensionell och behöver tacklas olika beroende på individens och</p>

							<p>hushållets förhållanden utgör statistiken underlag för myndigheters uppföljning och övervakning inom sina respektive ansvarsområden.</p> <p>Socialstyrelsen följer kontinuerligt upp bl.a. ekonomisk utsatthet och välfärd på såväl ett övergripande plan som för specifika grupper i samhället.</p> <p>Barnombudsmannen bevakar barnens rättigheter.</p>
--	--	--	--	--	--	--	--

5. Programmyndigheter

Referens: artiklarna 22.3 k, 71 och 84 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 13: Programmyndigheter

Programmyndigheter	Institutionens namn [500]	Kontaktpersonens namn [200]	E-post [200]
Förvaltande myndighet	Rådet för Europeiska socialfonden (Svenska ESF-rådet)	Generaldirektören	esf@esf.se
Revisionsmyndighet	Ekonomistyrningsverket	Chefen för avdelningen för EU-revision	registrator@esv.se
Organ som tar emot betalningar från kommissionen	Riksgäldskontoret	Riksgäldsdirektören	riksgalden@riksgalden.se
I tillämpliga fall, organ som tar emot betalningar från kommissionen vid tekniskt bistånd enligt artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser			
Redovisningsfunktion om denna funktion anförtrotts ett annat organ än den förvaltande myndigheten			

Fördelningen av de ersatta beloppen för tekniskt bistånd enligt artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser om det fastställs flera organ som tar emot betalningar från kommissionen

Referens: artikel 22.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 13A: Den andel av de procentsatser som anges i artikel 36.5 b i förordningen om gemensamma bestämmelser som ersätts till de organ som tar emot betalningar från kommissionen vid tekniskt bistånd enligt artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser (i procentenheter)

Organ 1	procentenhet
Organ 2*	procentenhet

* Antal organ som fastställts av en medlemsstat

6. Partnerskap

Referens: artikel 223 h i förordningen om gemensamma bestämmelser

Enligt ESF+-förordningen ska ESF+ bidra till det övergripande målet om investering för jobb och tillväxt. För att åstadkomma det krävs medverkan av berörda nationella, regionala och lokala aktörer. Enligt förordningen om gemensamma bestämmelser ska medlemsstaterna organisera ett brett partnerskap med företrädare för kommuner, myndigheter, näringslivet arbetsmarknadens parter, civilsamhället och andra relevanta organ som främjar social inkludering. Parternas deltagande är av betydelse i utformningen av det operativa programmet, i genomförandet, övervakningen och utvärderingen. Medverkan säkerställs bl.a. genom parternas delaktighet i de regionala strukturfondspartnerskapen och i övervakningskommittén för programmet för ESF+.

Parternas medverkan i programförberedelserna

Under utarbetandet av programförslaget har dialog förts med företrädare för berörda myndigheter, regioner, arbetsmarknadens parter, civilsamhället och den sociala ekonomin. Berörda parter har medverkat i programförberedelserna genom att skriftligt besvara en enkät innehållande frågor om önskad inriktning på framtida ESF+. Enkätsvaren har utgjort underlag till en omvärldsanalys som Svenska ESF-rådet lämnat till regeringen, som en delrapportering av uppdraget med att ta fram ett förslag på nytt program.

Som ett led i programförberedelserna bjöds även parterna, dvs. representanter för berörda myndigheter, civilsamhället och den sociala ekonomin, arbetsmarknadens parter, regionerna och Gotlands kommun och representanter för strukturfondspartnerskapen, in till en extern dialog. Syftet med denna första dialog var att ta tillvara erfarenheter från föregående programperiod och diskutera prioriterade insatser för respektive tematiskt målområde. Resultaten från dialogen ligger till grund för programmets förändringsteori och programstruktur. Samma aktörer bjöds även in till en andra dialog där aktörerna gavs möjlighet att lämna synpunkter på programstrukturen, valda programområden och specifika mål.

Möten har även hållits med företrädare för strukturfondspartnerskapen och regionerna i de två nordligaste Nuts 2-regionerna, Mellersta Norrland och Övre Norrland. Förslag på insatser och särskilt mål för programområde D har tagits fram i samråd med dessa aktörer.

Under arbetet med programförslaget har också företrädare för övervakningskommittén för socialfondsprogrammet 2014–2020 och Fead samt ordföranden i strukturfondspartnerskapen bjudits in till en dialog om programförslaget.

Nationella och regionala satsningar

Intentionen med ESF+ är bidra till att stärka den nationella arbetsmarknadspolitiken. Programmet består av fem programområden och ska genomföras med nationella och regionala satsningar. Programområde A innefattar både regionala och nationella insatser och genomförandet styrs av en nationell handlingsplan och åtta regionala handlingsplaner. Insatser inom programområde B kommer enbart att kunna sökas av Arbetsförmedlingen. Programområdet kommer inte att omfattas av regionala handlingsplaner eller av den nationella handlingsplanen. Programområde C och E genomförs enbart nationellt och inkluderas i den nationella handlingsplanen. Programområde D ska genomföras regionalt i berörda regioner och inkluderas i handlingsplanerna för de berörda regionerna. Både den nationella handlingsplanen och de regionala handlingsplanerna är formellt styrande dokument som ska fastställas inom ramen för programmet efter det att programmet har godkänts av EU-kommissionen.

Regionala handlingsplaner

Svenska ESF-rådet fick i uppgift att förbereda arbetet med de regionala handlingsplanerna tillsammans med uppdraget att ta fram ett förslag på nytt program. De regionala handlingsplanerna ska bygga på en socioekonomisk analys av regionala förutsättningar. Utifrån analysen ska en regional anpassning av programmet göras och prioriteringar presenteras. Satsningar med regionala medel ska göras utifrån de prioriteringar som angetts i handlingsplanen. När förvaltande myndighet ska göra en utlysning med regionala medel, ska samråd om de utlysningsspecifika kriterierna ske med relevant strukturfondspartnerskap innan

utlysningen publiceras. Förvaltande myndighet fattar beslut om satsningar med regionala medel.

De regionala handlingsplanerna ska omfatta insatser inom programområde A. De nordliga regionerna, Övre Norrland och Mellersta Norrland, ska även inkludera insatser inom programområde D i sina respektive handlingsplaner samt verka för att insatser inom programområde A och D kompletterar varandra.

Nationell handlingsplan

För programmedlen som fördelas på nationell nivå ska en nationell handlingsplan tas fram. Den nationella handlingsplanen ska fungera som en bro mellan programmet och de nationella satsningarna och vara förankrad hos berörda aktörer. Nationella satsningar kan omfatta en del, flera delar eller hela landet beroende på syftet med satsningarna. Nationella satsningar bör där så är relevant innebära samverkan mellan nationella aktörer såsom Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, nationella utbildningsmyndigheter, Tillväxtverket, Sveriges kommuner och regioner, arbetsmarknadens parter och organisationer, branschförbund såväl som med regionala och lokala företrädare, såsom kommuner och regioner.

Förvaltande myndighet ska vid behov samråda med berörda aktörer inför kommande satsningar med nationella medel utifrån den nationella handlingsplanen. Det är förvaltande myndighet som beslutar om nationella projekt. Förvaltande myndighet ansvarar också för att i beredningen av inkomna ansökningar, vid behov, rådgöra med berörda aktörer.

Den nationella handlingsplanen ska omfatta programområde A, C och E. Insatserna inom programområde A ska genomföras både regionalt och nationellt, därför är det viktigt att de regionala handlingsplanerna och den nationella handlingsplanen kompletterar varandra. Programområde C, som omfattar insatser för att främja social integrering av människor som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning, kommer endast att beslutas på nationell nivå. Programområde E innehåller insatser som främjar social innovation och kommer att beslutas på nationell nivå.

Regeringen kan under programperioden genom uppdrag till Svenska ESF-rådet komma att ange närmare inriktning på kommande utlysningar inom ramen för programmet.

Övervakningskommittén

En övervakningskommitté inrättas bestående av företrädare för myndigheter, näringslivet och arbetsmarknadens parter samt relevanta organ som företräder civilsamhället, såsom miljöorganisationer, icke statliga organisationer samt organisationer som ansvarar för främjande av social inkludering, grundläggande rättigheter, rättigheter för personer med funktionsnedsättning, jämställdhet och icke-diskriminering och i tillämpliga fall forskningsorganisationer och universitet. Kommissionens företrädare ska delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av övervakare och rådgivare. Övervakningskommitténs uppgifter är bl.a. att granska framstegen med att genomföra programmet och att uppnå målen.

Strukturfondspartnerskapen

Inom ramen för svensk förvaltning av Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden+ ska strukturfondspartnerskap bildas inom varje geografiskt område för de regionala programmen för Europeiska regionala utvecklingsfonden och motsvarande regional handlingsplan för ESF+. Strukturfondspartnerskapet ska prioritera mellan av förvaltande myndighet godkända ansökningar. Alternativ till det svenska systemet med regionala strukturfondspartnerskap kommer dock att utredas.

7. Kommunikation och synlighet

Referens: artikel 22.3 j i förordningen om gemensamma bestämmelser

Kommunikationsarbetet för ESF+ ska möta olika behov under olika delar av programperioden, varvid inriktningen på kommunikationsinsatserna behöver kunna anpassas över tid. Projektens resultat är centrala i all kommunikation, eftersom det konkret och tydligt visar vad som uppnåtts med hjälp av ESF+. Kommunikationsinsatserna ska vara nära kopplade till verksamhetsmålen och stötta programmets olika mål. Framgångsrika projekt bör spridas för att kunna tillämpas i större skala. Detta leder till att fler inspireras att ta del av Socialfondens möjligheter samt att det blir tydligt för projektägare vad som krävs när de driver ESF-projekt.

Den övergripande målsättningen med kommunikationsinsatserna är att skapa intresse för ESF+ och ge målgrupperna information och kunskap om programmet. Målsättningen är också att höja medvetenheten om resultaten av programmet. Slutligen är mål att varumärket ESF+ når ökad kännedom och är positivt laddat. Målen för kommunikationen är att den ska vara målgruppsanpassad, tydlig, tillgänglig och koordinerad.

Kommunikationsaktiviteterna riktar sig till olika målgrupper. En central målgrupp är allmänheten som bl.a. ska få ökad kännedom om fondens syfte, funktion och möjligheter. Även media är en central målgrupp som genom kommunikationsaktiviteter kan få ökad förståelse för fondens syfte för lokal, regional och nationell utveckling och tillväxt. Det kan handla om att få förståelse för hur ESF+ påverkar enskilda individers möjlighet till arbete och därmed fondens påverkan på arbetsmarknaden. Även relevanta myndigheter bör ha kunskap om ESF+ relevans för sina respektive uppdrag. Övervakningskommittén kommer att granska genomförandet av de huvudsakliga kommunikations- och synlighetsåtgärder i programmet. Uppföljning och utvärdering av kommunikationsaktiviteterna kommer att göras löpande under programperioden. Utöver dessa målgrupper är det centralt att kommunikationsaktiviteterna

även riktar sig till politiker, nationella och regionala företrädare i offentlig sektor, näringslivet och branschföreträdare.

Flertalet kommunikationskanaler kommer att användas för att kommunicera om ESF+. Den primära kommunikationskanalen för ESF+ och dess verksamhet är via en portal/webbplats (www.esf.se). Information om programmet som omfattar programmets mål, målgrupper, verksamhet, tillgängliga finansieringsmöjligheter, information om kommande projektutlysningar och resultat kommer finnas tillgänglig via en webbplats.

Evenemang såsom konferenser eller informationsträffar kommer att genomföras för att visa upp projekt och resultat kan både på regional och nationell nivå. Evenemang kan även användas för erfarenhetsutbyte mellan projekt, projektägare samt projektpersonal.

Press och media är viktiga kommunikationskanaler för att synliggöra och sprida information om fondens möjligheter, omfattning och resultat bl.a. genom reportage av olika slag

Sociala medier är även viktiga kanaler för att ytterligare stärka kännedomen om fonden och sprida resultat. Facebook, LinkedIn, Instagram och Youtube är exempel på sociala medier som kan användas för att bl.a. sprida resultat från projekten. Vid utformning och val av kommunikationsarbete via sociala medel bör tidigare erfarenheter beaktas, tillvaratas och vidareutvecklas. Nyhetsbrev kan användas för att exempelvis förstärka budskap i ovan nämna kanaler genom längre artiklar eller genom att vägleda besökare till att ta del av fördjupad information.

Vid en fondgemensam webbportal kommer information om EU-fonder finnas tillgänglig. För fonderna som omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser kommer det att finnas en nationell kommunikationssamordnare som samordnar och enar arbetet mellan fonderna.

Projekten ska ges stöd och handledning för synliggörande, genom att de erbjuds informations- och profilmaterial samt ges tips om press- och mediekontakter och framställning av filmer. Hjälpmaterial ska finnas nedladdningsbart via Svenska ESF-rådets hemsida, tillsammans med EU-logotypen i olika format.

Allt kommunikationsarbete ska, så långt det är möjligt, vara tillgängligt och följa standard för teknisk, språklig och pedagogisk tillgänglighet. Teknisk tillgänglighet innebär att

hjälpmedelsanvändare med egna hjälpmedel ska kunna läsa upp innehåll eller styra datorn och ta till sig myndighetens material. Språklig tillgänglighet innebär att innehållet går att förstå och är begripligt. Pedagogisk tillgänglighet innebär att användaren ska förstå var han/hon befinner sig i strukturen och kunna hitta det man söker.

För att möjliggöra en effektiv utvärdering av resultat och effekter kan ESF+ finansiera initiativ avseende utvärdering och analys samt spridningsverksamhet. ESF+ kan även finansiera initiativ som syftar till att effektivisera programgenomförandet. Dessa stödstrukturer kan, där så bedöms vara relevant, vara gemensamma med andra fonder inom sammanhållningspolitiken.

Vid den förvaltande och attesterande myndigheten får kostnader för insatser som framgår förordningen om gemensamma bestämmelser finansieras av tekniskt stöd. Det kan här handla om bl.a. kostnader för övervakning, utvärdering, information och kontroll.

8. Användningen av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering som inte är kopplad till kostnaderna

Referens: artiklarna 94 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 14: Användningen av enhetskostnader, enhetsbelopp, schablonsatser och finansiering som inte är kopplad till kostnaderna

Avsedd användning av artiklarna 94 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser	JA	NEJ
Från och med antagandet kommer programmet att använda ersättning av unionsbidrag på grundval av enhetskostnader, enhetsbelopp och schablonbelopp inom ramen för prioriteringen i enlighet med artikel 94 i förordningen om gemensamma bestämmelser (om ja, fyll i tillägg 1)	☐	☐
Från och med antagandet kommer programmet att använda ersättning av unionsbidrag på grundval av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna i enlighet med artikel 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser (om ja, fyll i tillägg 2)	☐	☐

Tillägg 3

Förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse med en tidplan (artikel 22.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser)

För att stärka möjligheten till ett effektivt genomförande av programområde E planeras insatsen ”Strategiskt verksamhetsstöd för Social Innovation”. Under 2022 kommer det att publiceras en utlysning med inriktningen att finna en organisation som för ESF+ har uppdraget att erbjuda verksamhetsstöd till projektägare inom programområde E. Insatsen beräknas omfatta cirka 10 procent av de tilldelade medlen för programområde E.

Den beviljade stödmottagaren för att genomföra insatsen ska vara en organisation som har såväl kapacitet som kunskap och kompetens att genom support och coachning stärka beviljade projekt i genomförandet av programområde E under programperioden. En del av problematiken inom programområdet är att enskilda aktörer inom offentlig-, privat- och idéburen sektor inte besitter den samlade kunskapen eller de resurser som krävs för att ensamma svara upp med de lösningar som behövs. Utifrån detta är tanken att insatser inom programområdet kommer innefatta initiativ eller experimenterande i tidig fas som genom strategisk påverkan och resultatspridning avser påverka och utveckla rådande strukturer och regelverk. För att stärka möjligheten till detta ska stödmottagaren ha förmåga och kapacitet att på en aggregerad nivå kunna ta tillvara övriga projektresultat för programområdet, i syfte att på sikt möjliggöra för nya lösningar och långsiktiga effekter för social inkludering, arbetsmarknad, utbildning och kapacitetsuppbyggnad.

Stödmottagaren kommer även att ansvara för att resultaten från övriga projekt inom programområdet utvärderas och aggregeras på en nationell nivå. I och med utvärderingsuppdraget ska även stödmottagaren årligen genomföra en konferens där arbetet med verksamhetsstödet redovisas, projektresultat sprids och kommande utlysningar inom programområdet marknadsförs. Utifrån den samlade kunskap som stödmottagaren förväntas ha ska denne stötta förvaltande myndighet med analys inför kommande utlysningar inom området.

Stödmottagaren ska under genomförandet följa fastslagna rutiner gällande redovisning och rapportering till förvaltande myndighet.

